

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed À délaï convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 2.

(512.)

Vol. 23.

Thursday,

January 24,

2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravvy.ca

Zeman versus Schwarzenberg

Ve čtvrtek 24. ledna 2013 a v pátek 25. ledna 2013 (od 14 do 21 hodin) se koná na konzulátě v Torontu a na velvyslanectví v Ottawě druhé kolo přímé prezidentské volby mezi Milošem Zemanem a Karlem Schwarzenbergem. V České republice je druhé kolo voleb na pořadu o den později.

Předvolební průzkum agentury *ppm factum*, podle něhož zatím většina voličů těsně preferuje na post prezidenta Miloše Zemana (SPOZ), jeho protikandidáta Karla Schwarzenberga (TOP 09) nepřekvapil. Domnívá se totiž, že za aktuálním většinovým výsledkem Zemana stojí stranická podpora sociálních demokratů a komunistů. Prezidentský kandidát a ministr zahraničí to o víkendu řekl na mítinku v Ostravě.

Podle průzkumu agentury *ppm factum* by Zemana v druhém kole volilo 53,7 procenta lidí, zatímco Schwarzenberga 46,3 procenta voličů. O své volbě je ale definitivně rozhodnuta jen zhruba polovina občanů, kteří hodlají volit (*patria.cz*).

Jak jsme se mohli přesvědčit dvakrát v posledních několika měsících, předvolební průzkumy se mohou značně mýlit. V říjnu a listopadu v amerických volbách tvrdily průzkumy veřejného mínění, že se bude jednat při volbách v Americe o vyrovnaný souboj, dokonce některé agentury jako Rasmussen dávaly přednost Mitt Romneymu. Nakonec zvítězil obrovským rozdílem hlasů volitelů 332:206 již před půlnocí Barack Obama. To značí rozdíl 126 volitelů. V celkovém součtu Obamu volilo o 3 369 965 voličů více, což není zanedbatelné číslo.

Nyní v prvním kole prezidentské volby v Čechách ještě měsíc před volbami byl na čele Jan Fischer. Fischer se ještě pár dní před volbami držel na druhém místě, zatímco Karel Schwarzenberg byl až čtvrtý.

Podarilo se mu však skoro nemožné a s velkým náskokem skončil druhý, zatímco Jan Fischer skončil v poli poražených. Vzhledem k tomuto selhání průzkumu, jsou před druhým kolem jednotlivé agentury opatrnější a některé chtějí zveřejnit výsledky až po volbách, podle přísloví, že po bitvě je každý generálem.

Podle serveru *aktualne.cz* by poslanci a senátoři v druhém kole prezidentských voleb zvolili Miloše Zemana. Na výzvu

Z PREZIDENTSKÉ DEBATY: M. ZEMAN (VLEVO)
A K. SCHWARZENBERG FOTO: ČTK A ČESKÝ ROZHLAS

internetového deníku zapojit se do virtuální prezidentské volby reagovalo - a o jméno svého favorita se nakonec podělilo - 122 poslanců a 43 senátorů. Celkový výsledek za obě komory Parlamentu byl - s rozdílem 5,5 % - více nakloněn Miloši Zemanovi. Jen pro připomenutí - po prvním kole volby, v níž poprvé v české historii rozhodují přímo občané, činil rozdíl mezi Milošem Zemanem a Karlem Schwarzenbergem pouhé necelé procento (0,81 %). Schwarzenbergův mírný náskok, se kterým podle průzkumu zvítězil v Poslanecké sněmovně, Zeman s přehledem smazal výrazně vyšší podporou, které se těší u senátorů.

Trochu to tak připomíná situaci z roku 2008, kdy Václav Klaus při hlasování ve Španělském sále Pražského hradu první dvě kola u senátorů vyhrál, zatímco u poslanců byl úspěšnější jeho protikandidát Jan Švejnar. Ve třetím kole však Švejnar tuto převahu ztratil a prezidentem se podruhé stal právě odcházející Klaus. V tomto případě by však situace přeci jen byla trochu jiná, alespoň podle indicií, které z průzkumu vyplývají.

Schwarzenberg totiž sice ve sněmovně vyhrál o sedm hlasů, nicméně velké množství zákonodárců neodpovědělo (jak už vyplývá z velikosti vzorku) a třeba v případě ODS se našlo také poměrně dost lidí, kteří navzdory deklarované stranické podpoře Karlu Schwarzenbergovi nechtěli jméno svého kandidáta říct. „Při této volbě nikoho nezastupuji, můj hlas je jenom můj. Užívám si té výjimečné možnosti,“ komentoval to jeden z členů ODS. Zatímco mezi sociálními demokraty se objevil jeden poslanec, který svůj hlas dá Karlu Schwarzenbergovi, mezi komunisty žádný takový „rebel“ podle výsledků *aktualne.cz* není.

Co se ostatních stran týče, tak u poslanců Věcí veřejných lze jen velmi obtížně hledat favorita vzhledem k jejich názorové roztržitosti; to je naopak poměrně jednoduché v případě zákonodárců sdružených kolem strany *LIDEM*, kde výrazně dominuje Karel Schwarzenberg. „Říkám to jasně a veřejně - budu volit Miloše Zemana,“ reaguje naproti tomu nezařazený poslanec Jiří Paroubek (*LEV 21*).

Osobně nemám rád rozdělení na levici a pravici. Obzvláště při volbě prezidenta by měly rozhodovat spíše jiné vlastnosti. Téměř každou minutu dostávám žádost, abych šel volit knížete střídavě se vším špatným, co Miloš Zeman během svého premiérování způsobil. Občas s tím přijde nějaký ten hanopis na Karla Schwarzenberga.

Za Miloše Zemana se postavili oba Klausové, jak ředitel gymnázia Václav mladší, tak i současný prezident Václav starší. O tom, že odstupující prezident nemá rád emigraci jsme se mohli přesvědčit na Masaryktownu, když hystericky vyskočil na Blanku Rohnovou. Nezapomeňme také na jeho přiblížený výrok o dvojím občanství, kdy řekl, že nikdo nemůže být částečně těhotný. Není také pravdou, že kníže mluví špatně česky, jeho čeština je skvělá. I v tomto se oba Klausové mýlí.

U Schwarzenberga mně spíše vadí, že nebyl konsistentní v zahraniční politice. Byl sice proti bombardování Jugoslávie, ale v zápětí uznal Kosovský režim. Takových telemárků najdeme více.

U Zemana jsou to zase líbivé fráze, které nesnáším. „S terorismem se nevyjednávám, s terorismem se bojuje.“ K tomu dodávám, že pokud není dostatečně silný, pak ho zlegalizujeme (Kosovo, Alžír, PLO).

V závěru minulého týdne se kampaň přiostrčila a můj přítel Jan Kozlík mi poslal na dotaz, koho bude volit toto: *Nebyl jsem příznivcem žádného z obou kandidátů až do onoho duelu na ČT1, kdy Zeman položil Schwarzenbergovi záluďnou otázku na odsun Němců. Čekal jsem, že Schwarzenberg bude mlžít. Namísto toho projev il neobyčejnou statečnost a řekl, co si myslí, třebaže musel vědět, že tím ztratí mnoho voličů (syndrom špatného svědomí je latentně stále živý) a věděl, že Zeman právě na tom chce získat masy. Proto - a pro nic jiného - mi nezbývá než volit Schwarzenberga takřka povinně.*

Klaus Zemana pochválil a Zeman řekl i proč - protože prý umí dodržet dohody. Nikdo se ho nezeptal jaké. Jsem si jist, že tzv. opoziční smlouva obsahovala i nepsané dohody a že jednou z nich bylo, že se kriminální kauzy z minula nedotáhnou do konce. A to se také stalo, o tom by mohli kriminalisté vyprávět. To skutečně Zeman „gentlemansky“ dodržel.

abe

Aleš Březina

Výsledky 1. kola přímé volby prezidenta

Výsledek voleb prvního kola přímé prezidentské volby jsme uvedli již v minulém internetovém vydání Satellitu. Na úřad prezidenta bylo devět kandidátů: M. Zeman (podle *aktualne.cz* získal 24,21%), 2. K. Schwarzenberg (23,40%), 3. J. Fischer (16,35%), 4. J. Dienstbier ml. (16,12%), 5. Vl. Franz (6,84%), 6. Z. Roithová (4,95%), 7. T. Fischerová (3,23%), 8. P. Sobotka (2,46%) a 9. J. Bobošíková (2,39%).

Pro nás může být zajímavé jak volili krajané v zahraničí: Z 8869 voličů v seznamu přišlo 5567, což je 62,77%. Zde zvítězil jednoznačně Karel Schwarzenberg, kterému dalo svůj hlas 3019 voličů (54,31%). Další pořadí: 2. M. Zeman - 559 hlasů (10,05%), 3. J. Dienstbier - 509 (9,15%), 4. J. Fischer 461 (8,29%), 5. Vl. Franz 337 (6,06%), 6. Z. Roithová 307 (5,52%), 7. T. Fischerová 198 (3,56 %), 8. P. Sobotka 144 (2,55%) a 9. J. Bobošíková 26 (0,46%).

V Kanadě pak byly dva volební obvody: **V Torontu** z 320 lidí na seznamu volilo 75 občanů (23,44%). Pořadí: 1. Karel Schwarzenberg - 55 hlasů (73,33 %), 2. Z. Roithová 7 (9,33 %), 3. P. Sobotka 3 (4,00%), 4.-8. M. Zeman, J. Dienstbier, J. Fischer, Vl. Franz a T. Fischerová získali shodně po 2 hlasech a nikdo nevolil J. Bobošíkovou.

V Ottawě ze 144 lidí na seznamu volilo 64 občanů (44,44%). Pořadí: 1. Karel Schwarzenberg - 36 hlasů (56,25 %), 2. Vl. Franz 7 (10,93%), 3. J. Fischer 6 (9,37%), 4.-5. M. Zeman a Z. Roithová 5 (7,81%), 6. J. Dienstbier 3 (4,88%) 7.-8. P. Sobotka a T. Fischerová získali shodně po jednom hlasu (1,56%) a nikdo nevolil J. Bobošíkovou.

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel' a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 10.2., 17. a 29. 3. v 13 hod.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St. E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: v březnu.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hincley Avenue. Nejbližší bohoslužby: v březnu.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: v březnu.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Nová sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 16:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;

Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Hana Jurasek: 905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre
8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889
E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet
vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK
Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416
jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

**We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.**

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

27. 1. (ne) 17:00
Iain Scott - videoukázky
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

- 2.2. (so) 18:00
Polovnícké hody - The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd., Mississauga

- 3.2. (ne) 14:00
Sokolské dětské Šibřinky
Osada sv. Václava - 496 Gladstone Ave.

- 9.2. (so) 18:30
Maškarní ples
Banquet Hall
of Cyril and Methodius Church
5255 Thornwood Dr., Mississauga

- 9.2. (so) 19:00
Šibřinky - Valentýn
Sokol Toronto
Kostel sv. Václava - 496 Gladstone Ave.

24. 2. (ne) 17:00
Anna Betka - piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

7. 4. (ne) 17:00
Tereza Přivratská - housle
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava -496 Gladstone Ave.

21. 4. (ne) 17:00
Radim Zenkl - mandolína, banjo a flétna
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava - 496 Gladstone Ave.

- 1.6. (so) 18:00
Juniales
Dušan Grun, Marka Rajna
Jan Vaculík, Zolo Lebo
Avalanche
Banquet Hall of Cyril and Methodius Church
5255 Thornwood Dr., Mississauga

Konec další tradice?

Když jsem přišel do Toronta v roce 1980, bylo na Queen St. West několik československých podniků. Během doby se zde vystřídala řada cestovních kanceláří: *Slovakotour*, *Venka Travel*, ale nejdéle zde vydržela *Nitra Travel*. Pak zde bylo několik restaurací, *Pepo Bistro* nebo restaurace *U Vlastičky Heart of Europe*. Mezi nimi jako hvězda první velikosti bylo Pichlíkovo uzenářství *Prague Deli*, které se transformovalo do *Prague Fine Food Emporium*. Na jaře loňského roku došlo ke změně majitele. Restaurace se změnila, ale nic nenasvědčovalo tomu, že by tradice neměla pokračovat. Jídlo bylo podobné, plzeňské pivo se i nadále točilo. Uzeniny se prodávaly v zradu, majitel byl vlídný. Pravda, ceny populárních polévek byly poněkud vyšší a výběr uzenin byl menší. Největší tržba bývala před Vánoce, kdy zde stály dlouhé fronty jako v Čechách za socialismu, ale zde to bylo z jiného důvodu.

Proto mě překvapilo, když jsem se před vánočním číslem *Satellitu* dotázal, jestli budou mít zvláštní vánoční inzerát a dostalo se mi odpovědi, že chtějí inzerát zcela zrušit. Od té doby nikdo nereagoval na jakoukoliv poštu. A těsně před uzavěrkou tohoto čísla jsem dostal zprávu, že *Prague Deli is out of bussines*. Zkusil jsem tam zavolat, ale číslo je odpojeno. Při pátrání na internetu jsem objevil zprávu z *Toronto Life*: *Queen West's Prague European Kitchen closes after only five months - „Late last summer, the decades-old Prague Fine Food Emporium reopened under new ownership as Prague European Kitchen. Now, a notice posted on the restaurant's door has announced that the new incarnation has shuttered as well: Prague has been sold as of January 20th and is no longer in operation. New owners will be taking over the space as of February 1st. No word yet on whether the newest set of owners will be keeping the Prague name alive.“*

abe

Kanadská mozaika Program Zažijte Kanadu znovu otevřen

V roce 2013 má opět 1150 občanů ČR ve věku 18 - 35 let možnost vycestovat do Kanady na pracovní pobyty v rámci programu Zažijte Kanadu. Program umožňuje na základě bilaterální dohody mezi českou a kanadskou vládou získat pracovní povolení až na 12 měsíců českým občanům do Kanady a Kanadčanům do České republiky. Program je nabízen ve třech kategoriích: *Pracovní prázdniny*, *Profesní rozvoj a Stáž v rámci studia*. Nejoblíbenější kategorie, Pracovní prázdniny, se mohou zúčastnit studenti i nestudenti, kteří pouze chtějí podniknout poznávací cestu do Kanady a mít možnost příležitostně pracovat, aniž by si museli dopředu najít zaměstnavatele. S otevřením letošního

kvóty dochází k několika drobným změnám - zavádí se nový formulář *Zažijte Kanadu*, který je možné vyplnit elektronicky. Žadatelé o účast v kategorii *Profesní rozvoj* předkládají nově motivační dopis a všichni žadatelé, kteří žili ve třetí zemi (mimo Kanadu a ČR) po svých 18. narozeninách déle než 6 měsíců v kuse, musí předložit výpis z trestního rejstříku z dané země automaticky. Bližší informace najdete na webových stránkách Velvyslanectví Kanady v Praze (www.canada.cz), v sekci *Zažijte Kanadu*, kde zájemci najdou také průvodce pro cestování a práci v Kanadě. Informace o pobytu v Kanadě od účastníků programu naleznete na stránkách www.facebook.com/ZazijteKanadu.

Připomínáme si výročí úmrtí Josefa Škvoreckého

Třetí lednový den roku 2013 tomu byl právě rok, co ve věku 87 let zemřel významný český spisovatel a spoluzakladatel exilového nakladatelství 68 Publishers Josef Škvorecký, který velkou část svého života strávil v kanadském Torontu. V souvislosti s tímto výročím se začíná ve Škvoreckého rodném Náchodě připravovat projekt sochy na uctění památky této známé

postavy české a světové literatury. Město Náchod očekává, že socha by se měla stát jednou z hlavních turistických atrakcí. U příležitosti Škvoreckého úmrtí bude Velvyslanectví Kanady pořádat připomenutí jeho díla v Městské knihovně v Praze 11. února.

V Kanadě vyšla kniha o Vladimíru Krajinovi

Botanik Vladimír Krajina se proslavil nejen jako jeden z předních odborníků ve svém oboru, ale také jako významný představitel československého odboje za druhé světové války. Nyní o něm v Kanadě vychází životopisná publikace s názvem (v překladu): *Vladimír Krajina: válečný hrdina a průkopník ekologie*. Jejím autorem je další Čechokanadčan a Krajinův přítel Jan Drábek. Krajina byl v Kanadě známý hlavně pro svůj projekt ochrany lesů v provincii Britská Kolumbie. Po nedávno uvedeném dokumentu České televize se jedná o další svědectví o této zajímavé postavě československé i kanadské historie. Kniha teď čeká na svého českého nakladatele, aby se s ní mohlo seznámit také české publikum. www.jandrabek.com

Vydává

Kanadské velvyslanectví v Praze

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.satellite416.com

www.spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.2.satellite1-416.com

www.2.zpravy.ca

www.2.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních Nového
divadla v Torontu

www.divadlo.zpravy.ca

Jak vyjdeme v roce 2013

2. - 24. 1. 2013

3. - 7. 2. 2013

4.. - 21. 2. 2013

5. - 7. 3. 2013

6. - 21. 3. 2013

7. - 4. 4. 2013

8. - 25. 4. 2013

9. - 16. 5. 2013

10. - 13. 6. 2013

11/12. - 18. 7. 2013

13. - 15. 8. 2013

14. - 5. 9. 2013

15. - 26. 9. 2013

16. - 17. 10. 2013

17. - 7. 11. 2013

18. - 28. 11. 2013

19/20. - 19. 12. 2013

Toto číslo bylo dáno do
tiskárny

22. 1. 2013 ve 13:30

Příští číslo vyjde:

7. 2. 2013

Uzávěrka: 31. 1. 2013

Sunday
January 27th
at 5 p.m.

Nocturnes
in the City

An audio-visual
presentation of
Wagner Operas

Professor
Iain Scott

RESTAURANT PRAGUE
450 SCARBOROUGH GOLF
CLUB ROAD
TORONTO

additional details/info
Daniel: 416.879.5677

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-

2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Financial

Kursovni lístek

100 Kč 5,15 CDN \$

1 CDN \$ 19,43 Kč

1 EUR 1,32 CDN \$

1 CND \$ 0,76 EURO

1 US \$ 0,99 CDN \$

1 CND \$ 1,01 US \$

Universal Currency Converter - 18. 1. 2013

1 CDN \$ 19,39 Kč

1 EURO 25,64 Kč

1 US \$ 19,25 Kč

CNB - 18. 1. 2013

Sametová revoluce viděná z dálky

Poznámky Josefa Čermáka na schůzce *Council for Human Rights in Northern Korea (Rady pro lidská práva v Severní Koreji)* v Torontu 16. ledna 2013. Ze schůzky byl odeslán dopis kanadskému ministru zahraničních věcí s požadavkem, aby Kanada podporovala rezoluci valného shromáždění UN, kterou se zřizuje Komise pro vyšetření stavu lidských práv v Severní Koreji a aby stanovila Den lidských práv v té smutné zemi.

Začalo to před hezkými pár lety: k první srážce Čechů s komunismem došlo během první světové války, k níž poskytlo záminku zavraždění rakouského korunního prince. Z celkem malicherné záminky se rozpoutal zápas na život a na smrt mezi Rakousko-Uherskem a Německem na jedné straně a na druhé Francií, Itálií a Ruskem. V rakouské armádě sloužily tisíce Čechů a Slováků, jichž vůdci byli přesvědčeni, že nastal čas setřást habsburský chomout a obnovit vlastní stát. Ve všech třech zemích došlo k masové dezerci, zvláště v Rusku, kde Lenin ve čtvrtém roce války roznítil revoluci dělníků a zemědělců a kde dezertéři vstupovali do československých legií, o jejichž spojení se ucházeli jak představitelé carské armády, tak velitelé

formujících se komunistických jednotek. Legionáři odmítli obě možnosti a vydali se přes Sibiř do Vladivostoku (cestou odráželi útoky komunistických jednotek), z Vladivostoku se přesunuli do Kanady a odtud domů, do vlastního státu, Československa.

Konec druhé světové války nabídl Stalinovi příležitost, kterou nemohl odmítnout; příležitost vytvořit politickou a vojenskou základnu v srdci Evropy - generál Eisenhower nařídil americkým tankům, valícím se na pomoc Praze, aby se vrátily do Plzně. Důvod? Spojenci slíbili Sovětům, že Prahu osvobodí sovětské jednotky. Cokoliv sovětské jednotky v Praze udělaly, je možno pojmenovat všelijak, jen ne osvobozením. A jak Stalin připravoval instalaci loutkové vlády (došlo k tomu v únoru 1948), situace se jen zhoršovala. Příštích pět, šest let bude (smím-li použít churchillovské fráze) žít v hanbě. Komunistický režim popravil vůdčí české vojenské a politické osobnosti, včetně dr. Milady Horákové, jediné ženy popravené z politických důvodů (ani nacisti si nedovolili vzít jí život) a dosud není známo místo jejího hrobu.

Desetitisíce lidí uprchly ze země a stovky jich zemřely v koncentračních táborech. Stovky politických vězňů pracovaly v uranových dolech a zemřely na rakovinu. Režim zabavil půdu, továrny, obchody i holičské živnosti.

Na štěstí ani nejkrvavější režim nemůže věčně žít jen násilím, a tak i komunistický režim měl momenty umírněnosti, momenty flirtování se slušností, jako na příklad Pražské jaro v roce 1968 (které ovšem bylo rychle převálcováno v srpnu vpádem armád Varšavského paktu). Ale semena vzdoru dozrávala a dozrála v listopadu v roce 1989, v Sametové revoluci, unikátně českém odvaru svědčícím o typicky českých genech, a jestliže o těchto genech alespoň něco nevíme, sotva rozluštíme, o čem Sametová revoluce vlastně je. Takže, kdo to vlastně je, tyto Češi? Nepochybně

si rádi hrají se slovy. Slova *Sametová revoluce* mají magický zvuk (i když si vlastně odporují). Skoro stejně magický (i když rovněž plný rozporu) jako název, který jedné ze svých knih dal český spisovatel, Milan Kundera: *Nesnesitelná lehkost bytí*.

Americký historik S. Harrison Thomson napsal v článku o prvním československém prezidentu, T. G. Masarykovi, uveřejněném v *University of Toronto Quarterly* v červenci 1949: *Češi a Slováci mají duchovní tradici, již možno považovat mezi evropskými národy, slovanskými i neslovanskými, za unikátní. Zatímco hrdiny většiny evropských národů jsou jejich velcí dobyvatelé - Charlemagne, Napoleon, Fridrich Barbarossa, Fridrich Veliký, Gustaf Adolf, Petr Veliký - hrdiny Čechů a Slováků jsou muži citlivých srdcí a myslí. Největším je Jan Hus, milovník pravdy.*

Kanadský filmový kritik Rick Groen zaznamenal další rozměr českého charakteru ve své kritice českého filmu *Divided We Fall (Musíme si pomáhat)*: „Neznám žádnou jinou citlivost, žádný světový názor, tohoto druhu. Spojuji ji s Čechy, poněvadž tam se s ní setkávám nejčastěji - ve skvělém románu Jaroslava Haška *Dobrý voják Švejk*. Co vlastně je tato citlivost? Má komickou část, projevující se někdy jako mírná ironie, a jindy jako neskrývaná satira, ale je tu i široký proud laskavé lidskosti, poznamenané akutním vědomím lidských slabostí a následnou nechtivou pronášet všeobecné soudy. A tak hlavní soupeři jsou skoro vždycky nějak vadní. Nedokonalé - i v nejlepším případě - je i jejich hrdinství, provozované v atmosféře mravního relativismu a v oblasti bohaté absurdnostmi.“

A tak se s Čechy setkáváme v pozdním podzimu roku 1989. Sovětské impérium už má po funuse, i berlínská zeď vzala za své, Československo a Rumunsko jsou jediné evropské země dosud se pyšící komunistickými vládami. Skupina studentů, domáhajících se konce

komunistické vlády je zmlácena v pražských ulicích komunistickou policií. Na jiném místě v Praze, v paláci československé vlády, nejviditelnější mluvčí nekomunistické většiny národa, Václav Havel, vyjednával s komunistickým ministerským předsedou Adamcem o předání vlády nekomunistům. Ačkoliv většina z nás by si asi myslela, že Havel Adamce tlačil, aby zmizel co nejrychleji, Havel naopak Adamce přesvědčoval, aby úřadoval jako ministerský předseda v obrozené vládě a - skoro neuvěřitelně - Adamec odmítá. Havel je zvolen prezidentem, obnovené politické strany se perou o moc, okradeným občanům (nebo jejich potomkům) je vrácen majetek (ale ne vždycky a ne všechno), spousta majetku končí v rukou politiků nebo jejich přátel (i když pravděpodobně o něco méně než v Rusku, kde Boris Jelcin údajně předal polovinu privatizovaného majetku svým přátelům a tím zkorumpoval Rusko), komunistická strana je změnou nedotčena (a prakticky nikdo není postaven před soud) a korupce mrzačí, co nezmrzačilo čtyřicet roků komunistického režimu. Ale země má míru svobody, o jaké se jí desítky let ani nesnilo.

Mohlo by se něco podobného stát v Severní Koreji? Pět roků (a možná pět měsíců) před pádem berlínské zdi sotva někdo v Československu by se odvážil předpovědět, že komunistická strana se vzdá moci tak celkem nekrvavě, skoro ochotně - je tohle ona zvláštní přísada v české sametové revoluci? (Podobné sametové revoluce proběhly v Rusku a ve většině zemí východní Evropy a - o několik let později - v Jižní Africe). V Severní Koreji - vzhledem k struktuře moci - by to bylo hodně obtížné. Ale po mém soudu nikoliv nemožné. Zvlášť když svobodní lidé po celém světě vyvinou tlak na dnešní vůdce, aby otevřeli brány koncentráků a dali národu, co je jeho: právo žít ve svobodě.

Josef Čermák

U nás nevie levica, čo koná pravica

V týždni od 26. do 30. listopadu 2012 proběhlo v Bratislavě a Prešově sedm tzv. odpíračských soudů, v nichž se navrhovatelé domáhali zrušení odsuzujících rozsudků z dob minulého režimu, resp. zrušení zbytkových trestů z rehabilitačních řízení počátkem 90. let.

Ve dvou případech (Rudolf Oprendeck a Michal Habiňák) soud rozsudky zrušil a prokurátoři s tím vyjádřili souhlas, takže rozhodnutí nabylo ihned právní moci.

V dalších dvou případech (Ján Farda a Ladislav Orosz) soud rozsudky zrušil, ale prokurátoři proti tomu podali stížnost.

Ve třech případech (Jaroslav Furda, Jozef Kačurák a Ján Gedor) soud kvůli námitkám prokurátorů jednání odročil, aby si vyžádal dodatečné materiály z vojenských archivů. Proč prokurátoři postupují tak rozdílně? Jedna mladá slovenská prokurátorka má za to, že to souvisí s celkovými poměry na prokuratuře. Shrnula to stručně: „U nás nevie levica, čo koná pravica.“

Zatímco prokurátoři s letitou praxí vymýšlejí nejroztodivnější a často zcela protichůdné právní konstrukce, shora uvedení svědkové Jehovovi právnické vzdělání nemají, ale již

desítky let zastávají jednoduchý a jednoznačný postoj: odmítají zaplétat se do politických konfliktů a to, že se nechtějí „učit válce“, nepokládají za zločin. (Izajáš 2,4) Rudolf Oprendeck (nar. 1962) z Ostravy byl odsouzen v roce 1981 k dvěma letům nepodmíněně. Na základě nálezu Ústavního soudu ČR bylo v roce 2011 jeho odsouzení zrušeno „s účinky pro území České republiky“. Na Slovensku však stále zůstával zločincem.

Michal Habiňák (nar. 1956) z Velkého Krtíše byl pro odepření vojenské služby odsouzen celkem čtyřikrát. (1975 - 13 měsíců; 1978 - 22 měsíců; 1981 - 36 měsíců; 1985 - 42 měsíců). Všechny tresty byly nepodmíněné a byly vykonány v plném rozsahu. V rehabilitačním řízení mu byl ponechán zbytkový trest 1 měsíc nepodmíněně. (Další podrobnosti viz v knize „A nepozdvihne meč... - Odpírání vojenské služby v Československu 1948-1989“, ed. Petr Blažek, vydala Academia 2007, str. 259-261, 265, 268, 272.)

Ján Farda (nar. 1962) z Nových Zámků byl v roce 1981 odsouzen na 16 měsíců nepodmíněně.

Ladislav Orós (nar. 1938) z Péderu byl v roce 1957 odsouzen v Brně na 2 roky a následně v roce 1960 v Košicích na 4 roky, v obou případech nepodmíněně. V jeho případě podal nyní prokurátor stížnost proti zrušení druhého rozsudku navzdory tomu, že byla zjevně porušena zásada „ne bis idem“ (ne dvakrát za totéž).

Jaroslav Furda (nar. 1968) z Tušické Nové Vsi byl odsouzen v roce 1987 k trestu 18 měsíců nepodmíněně. V rehabilitačním řízení v roce 1992 mu byl trest pouze snížen na 12 měsíců nepodmíněně.

Jozef Kačurák (nar. 1934) z Velkých Ozorovců byl odsouzen v roce 1964 za odepření vojenského cvičení na 12 měsíců nepodmíněně.

Ján Gedor (nar. 1950) z Dolné Seče byl odsouzen v roce 1972 vojenským soudem v Prešově na 15 měsíců nepodmíněně. V rehabilitačním řízení v roce 1991 mu byl udělen trest 4 měsíce podmíněně. Další odsouzení olomouckým soudem z roku 1973 bylo nejprve rehabilitováno částečně a potom úplně v roce 2006 na základě stížnosti ministra spravedlnosti.

Zapsal 6. 12. 2012 L. Müller

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Ženské postřehy v těchto dnech

Nejlepší oblečení a nalíčení bylo u Jany Bobošíkové, pak ještě tato dáma předvedla dobrou schopnost naučit se z paměti čísla z naší ne právě jednoduché a příznivé české ekonomiky, méně už předvedla své nápady jak čísla změnit. Žádné mimikry se neobjevily u Táni Fišerové, dokonce byla asi jedinou, která na společné televizní klání všech prezidentských kandidátů přijela veřejnou hromadnou dopravou a své bohaté, prošedivělé vlasy měla, jako vždy učešané do jakéhosi drdolu - prostě jen tak doma před zrcadlem, jak je každý den zvyklá. Působila přirozeně a také se tak chovala. Bohužel jsem nebyla schopna některé její argumenty akceptovat, třeba ten, že prezident nemusí moc nic vědět o ekonomické stránce věcí. Pan Fischer, resp. jeho odborný tým mě překvapoval tím, že nedokázal víc ze svého kandidáta setřást jeho viditelnou, obrovskou nervozitu, resp. mu s tímhle handicapem pomoci. Díky tomu také odborné odpovědi pana Fischera na zvědavé novinářské otázky vyznívaly mnohdy poněkud nepřesvědčivě. Mnoho lidí odsuzovalo tohoto kandidáta, pro jeho komunistickou minulost a dokonce byl hercem panem Hanákem a nejenom jím, vyzván k odstoupení z kandidatury. Po své prohře v prvním kole voleb odešel a odmítnul se s novináři bavit. Můj favorit to nebyl od samého počátku, přesto jsem jeho odchod od novinářské zpovědi - na rozdíl od jiných lidí plně chápala a bylo mi ho i tak trochu líto - právě jemu totiž trvale dodával odvalu průběžně probíhající průzkum preferencí, ve kterém byl řazen na první až druhé místo. A dokonce poslední průzkumové výsledky, pět dnů před vlastními volbami, ho stále vedly na druhém místě. A pak věřme průzkumům! Koho, kolika lidí a jak se vlastně ptají? Je to asi strašná věda a o to víc překvapuje, že to nebylo jasné samotnému panu Fischerovi, který se profesionálně zabývá vědou zvanou statistika. Důstojné, klidné a chytré vystupování jsem zaznamenávala u paní Zuzany Roithové, stejně tak působila i po své osobní prohře v prvním kole. Tady je třeba ještě dodat, že i obě již dříve jmenované dámy nesly svou prohru také s nadhledem a s klidem, alespoň pro veřejnost. A zbývá mi podívat se na pana Dienstbiera - nepatřil nikdy mezi mé oblíbence a sledováním jeho veřejných televizních vystoupení jsem se v tom ještě víc usvědčila. Jo, táta Dienstbier - to bylo něco jiného! A navíc uměl i zatopit pod kotlem, což mladý asi nesvede ani náhodou. O panu profesoru Franzovi nic moc nevím a také mezi mé favority nepatřil ani náhodou, přesto

obdivuji zájem mladých k jeho podpoře, která nebyla nikterak malá. Takže fenomén mládí i tady sehrál svou zajímavou úlohu. Každopádně když opomenou, že z pana Franze toho moc pro jeho kérky nebylo vidět, tak jsem si i tak dokázala povšimnout, že má v sobě jakousi lidskost a lehkost nadhledu, které mohou být dány jeho celkovým uměleckým zaměřením a které působily příjemně. Nemohu vynechat pana Sobotku, chytrého, ale hlavně morálně slušného člověka. Měl smůlu, protože v něm lidé jasně odmítali nejsilnější současnou vládní stranu. Je mi divné, že si to tehle pán neuvědomoval, když do kandidatury vstupoval - tady nějak jeho chytrost selhala.

U Miloše Zemana se mi zdálo, že se poněkud negativně projevuje jeho dlouhý čas prožitý kdesi na Vysočině s objímáním tamějších stromů. Jinak mu to ale nic neubralo na osobní vzdělanosti a celkové chytrosti - oběma těmito vlastnostmi může více než hýřit. Určitě mu ta doba však nemilosrdně přidala nějaké to kilo navíc a ne málo. Také jsem si povšimla, že jako má někdo dokonalý hudební sluch tak on má téměř dokonalou paměť. Zajímavý řečnický moment u tohoto pána je v tom, že svá podrobná vysvětlení a předávání vlastního moudra na vše, na co je tázán, téměř vždy provádí s jakousi tvrdou výčitkou vůči tazateli a tím je vždy novinář - tyhle profese jednoznačně nesnáší! Humor uvedeného pána je zvláštní a opět vychází z vlastního moudra a vzdělanosti takže Miloš Zeman je schopen prakticky na každou situaci najít nějaké humorné přirovnání. Jeho humor však ani náhodou nelze nazývat humorem laskavým. A pak, nějak mi u tohoto pána chybí velkorysost umět si dělat legraci i ze sebe samého, tuhle stráněčku jsem tam zatím neobjevila. Jako říkával Lenin „Učit se, učit se, učit se,“ tak u pana Zemana by to znělo „Poučovat, poučovat, poučovat“.

No a je zde kníže! Dlouho, předlouho jsem si dávala na miskou vah jeho věk, pak jsem se na to vykašlala. U vždy elegantního pána s vytvořenou image společenského obleku s motýlkem pod krkem to postupně přestalo vadit. A jak přibývalo volebních akcí, tak to vadilo méně a méně, až už to nevadilo vůbec. Voliči tohoto elegána se ve značné části rekrutovali z hodně mladých vrstev, co povětšinou vůbec žádného motýlka nikdy nenosí a to je velmi zajímavé. Mladí šli tentokrát volit a to skoro houfně. A to je pan kníže ani nepozval třeba na hon, zato jim uspořádal koncert na jednom z pražských náměstí, který byl mladými lidmi

zcela přeplněn. On jim dal koncertem najevo, že jim rozumí a oni svou účastí, že ho berou! U tohoto pána je zajímavé i to, že nikomu u nás nevadí, že je pánem bohatým, ba asi právě naopak. Lidé si možná řeknou „Ten je tak bohatý, že už si žádné peníze od nikoho nikdy nepotřebuje vzít - tudy žádná korupce určitě téct nebude.“ Tenhle pán zná jak obyčejné české hospody, tak mnoha hvězdičková kulinářská zařízení v Evropě i dál ve světě, tehle pán se v Čechách napije rád českého piva a v cizině prý volí vína. Lidé mu odpouštějí i to jeho maličké pospávání či klimbání - ona ta vládní povídání jsou totiž většinou jen na nějakého „šlofika.“ Navíc si pan kníže z téhle své vlastnosti dokáže veřejně dělat legraci. Pán je to vzdělaný, moudrý, klidný s nadhledem, s velkými znalostmi mezinárodní politiky. A že jeho žena nemluví česky? Nevadí, působí příjemně a mile a určitě by něco z češtiny také zvládla. Když se dokázala po těžkém úrazu znovu vrátit do života, tak češtinu musí zvládnout také. Vždyť paní Charlotta Masaryková také neuměla, také se učila a jak se na ni vzpomíná.

První kolo voleb jasně ukázalo, že lidé tady doma toho všeho mají tak akorát dost a šli volit s velkou účastí. Přímo volbu prezidenta vnímali většinou jako opravdovou možnost vyjádřit konečně svůj vlastní názor. Už méně mysleli na to, že se do přímé volby vlastně může přihlásit kdekdo a to se tak úplně nelíbí třeba mně. Stejně tak nemysleli na to, že český prezident má velmi omezené své pravomoci. Naopak se ukázalo, že prezident má stále v Čechách své neodmyslitelné a nezpochybnitelné postavení a možná, že v případě pana Schwarzenberga s jeho osobním a pravdivým příběhem člena knížecího rodu se to lidem zalíbilo. Těm mladým proto, že je pro ně „Karel“ a těm starším, že je opravdový kníže s naprosto čistou minulostí a že připomíná mnohým dobu 1. republiky.

Uvidíme, jak to nakonec celé dopadne. Uvidíme co ti dva „hradní“ pánové dokážou ještě lidem předvést a na jakých argumentech bude založená jejich nynější volební kampaň. Přála bych si, aby náš krásný Hrad začal obývat opravdový kníže! Ale ať to bude kterýkoli z nich, budou ho lidé velmi pečlivě sledovat a budou z toho vyvozovat svoje závěry, takže to vlastně na Hradě ten či onen moc lehké mít nebude.

Jana Fafejtová - Praha

Mikuláše bez Miloše

Nejsem jediný Čech, který není na výročí. Historie nám dosud nakonec vždycky ukázala, že není co oslavovat. I listopadový převrat se skutečně radostně slavil pouze v jeho půlročí. 17. května 1990. Hrál jsem tehdy v jeden den na přeplněném náměstí ...v Košicích a na Václaváku v Praze. Na obojím mluvil prezident a politici a lidé byli nadšení. Na první výročí sice na Václavák přijel americký prezident, ale oslava už to nebyla. A od té doby víme, že není co slavít. Od naděje na svobodný život doma v Evropě jsme se pohnuli mnoho verst do Asie. A aby bylo jasno, že není cesta zpět, tak loni dvouhlavá saň Klauzeman posypala zem popelem normalizace ve své kartelové dohodě na věčné časy a nikdy jinak. Člověk se stydí a cítí bezmocně. Ale čas běží a já v chaosu života zjišťuju, že některý počet oběhů Země kolem Slunce mi není lhostejný. Je zde deset let od hluboce prožité společné naděje a je zde vstup do třetího tisíciletí. To všechno se stane za několik měsíců a já cítím, že začínám být víc než

podrážděn. Co je vlastně smysl života? Proč se mám cítit bezmocný? Kde to zase žiju? V hlavě se mi nezadržitelně začal spouštět chaotický sled vzpomínek a otázek. A tak i vyskočila z podvědomí vzpomínka na tehdejší „revoluční“ heslo Mikuláše bez Miloše. Tenkrát se jmenoval Miloš Jakeš. Do 17. listopadu nejmocnější muž režimu, v jehož pád v Čechách nikdo nedoufal. Ještě celý týden nebylo jasné, jestli tento směšný muž nerozhýbe vražednou mašinerii budovanou celých čtyřicet let. Prohrál a heslo Mikuláše bez Miloše byl jeho radostný ortel. Ale heslo se vrací.

Už několik měsíců ho říkám přátelům a publiku na představeních. Mikuláše bez Miloše. Ti mladí se rozchechtají a přijmou to jednoznačně. Ti starší se zasmějí, pak se leknou a prožijí totéž, co jsem prožil já. Směšný tlučhuba Miloš je předsedou vlády. Jenže heslo se zkomplikovalo. Mikuláš ze Stalinova pomníku tvrdí, že Miloš vyhrál volby, tak ho musí nechat vládnout, i když jsou nepřátelé na život a na smrt. Z čeho

soudí, že vyhrál volby, není jasné. Ale když byl na tom volebně špatně Mikuláš, Miloš ho nechal také vládnout a zase Miloš se stal šéfem parlamentu. To bylo po jarních volbách 1996. Proč Havel Klause nesestřelil, je mi dodnes otázkou. Tehdy se to mohlo a mělo vyřešit. ODS ještě měla šanci stát se partají s budoucností, protože se začala konečně dělit na dvě křídla, která by bojovala o ideje, a ne o pouhé udržení vlivu jednoho vůdce, obklopeného agresivní partou gaunerů. A sociální demokracie tehdy ještě hledala artikulaci svých ideálů. Jenže staří kolegové z prognostického ústavu (Václav Klaus byl v Prognostickém ústavu do roku 1989 a Miloš Zeman od roku 1990, pozn. Satellitu), Miloš s Mikulášem, zjistili, že z demokratických principů se dá udělat nenapadnutelná technologická fraška. A pak už stačí, aby emocionální a panikařský Honza Ruml odvedl z Mikulášovy partaje všechny nespokojence a nechal je propadnout ve volbách a Klauzemanova normalizační

saň je na světě. Ale demokracie má vždycky rezervy, říká se. Jsou to ty další partaje. Ne vždycky, jak víme i z nedávné italské lekce. K čemu jsou dnes strany čtyřkoalice? Zjistili, že ze zbytků hostiny Klauzemanovy saně se dá docela dobře líně přežívat.

Problém je pouze ten, že bez politiků se nedá žít. Jsou to naši zaměstnanci. Organizují život státu, který vlastníme. Měli bychom ale teď dát výpověď všem zaměstnancům a vědět, že vakuum, které vznikne, prostě nasákne další a ti už by si po tak hromadné výpovědi snad dali pozor. A pokud ne, tak budeme hledat dát. Ale trpět dělníky, kteří pro naši firmu nepracují, a přitom je platíme, je naše vlastní, občanská pitomost. Nejedná se o hysterickou reakci na současnou prezidentskou kampaň, toto jsem napsal do Lidovek 17. července 1999. Vzpomínáte?

Jaroslav Hutka

<http://www.hutka.cz/new/html/nf5.htm>

Zápisky od Pacifiku

2/2013

Občas si vzpomenu na generaci *rozhněvaných mladých mužů*, kteří po druhé světové válce ve svých dílech v Anglii kritizovali mnohé sociální hodnoty (spisovatelé kupř. J. Osborne, J. Braine, K. Amis či A. Sillitoe)... a to sebe sama pak považují za bezmála rozhněvaného *starého* muže, ač bych se měl těšit, že paměť mi dosud vcelku ještě slouží a to hlavně pokud jde o věci dávnější. Co tedy je důvodem takového mého rozladění? Menší soupis toho, co tady ještě před několika lety bylo, ale už není:

Z místa v posledních letech vyhledávaného pro život a stále populárnějšího, kde už řadu let žijeme (ale i v centru města), tedy Severního pobřeží Vancouveru zmizely obchody s hudbou klasickou a jazzovou, několik knihkupectví, rozšiřují se obchodní centra bez ohledu na nároky dopravní, ruší se menší kina a nahrazena jsou mega-cineplexy soustředěnými na jednom místě, zmizelo několik jazzových barů. Po mnoho let bylo zde možné, ač stále s většími obtížemi, sehnat na vánoční stůl kapra, což je pro mne věc zcela zásadní a kdo by se zajímal proč, ochotně sdělím. Už dva či tři roky to možné není, ač snad ještě v čínské čtvrti v *downtownu*, ale to teprve zjistím. Naděje na sehnání šupináče, zdá se mi, je velmi mizivá.

Když jsme se stali novými občany Kanady, styděli jsme se nejednou za nedokonalou angličtinu. Dnes, jak jsem nedávno shledal, na dotaz v tom či onom obchodě či velkoobchodě, dostane se velmi často odpovědi, které je sotva rozumět. Stejně tak je to s náramnými nabídkami telefonních či televizních programů a poplatků za ně, tedy poplatků snížení a služby obohacení, jak sděluje volající a já musím napsat sluch do krajnosti.

Vždy jsem si myslel, že *referendum* je jeden z vrcholů demokracie a Kanada to respektuje. Ale naše vláda Britské Kolumbie vyvedla mne dost brutálním způsobem z toho názoru, jak už jsem váženému čtenáři nejednou sdělil.

Navzdory občasné zprávě o poklesu zločinnosti v této zemi, k mordovačkám dál dochází. Jde tedy většinou o mordy mezi zločinci a grázly, kteří si vyřizují vzájemné účty, což mne valně nerozesmutní. Jenže někdy se stane, že kule zločincova zasáhne nevinného kolemjdoucího. A tomu by se mělo rychle a účinně zabránit. A kdo to může učinit? Provinční a federální vláda, ač to není úkol lehký, ale pro občana k vyřešení úkol věru naléhavý.

Nehledě na to, že na nákladech uvěznění takového zločince (ve většině případů nikoli rodilého Kanaďana) se ctihodný občan rodilý nebo ten Kanaďanem se regulárně stanovím, podílí ze svých daní, stejně jako na občasném finančním posílení policejního sboru.

Významná osoba v souvislosti s OH v roce 2012, J. Furlong, ocitl se na stránkách tisku ve věci jeho nesprávného počínání v době jeho působení mezi *first nation students*. Možná, že mu dá dneska moc práce ze svého působení se zodpovědět... mně ale není jasné, proč se takové obvinění (a je podobných nespočet) ocitá na očích veřejnosti až dnes? Tak se ptám navzdory tomu, že jsem osobně pořádáním OH ve Vancouveru nebyl z jednoho důvodu nijak nadšen...

Malý dodatek k první části těchto Zápisků:

Po usídlení v Kanadě velmi rychle jsme si považovali přátelského a vlídného počínání našich nových spoluobčanů. Od těch dob uplynulo už 44 let.

V poslední době péče o zlepšení narušeného zdraví zavedla mne do plaveckého bazénu, kde třeba se v šatně převléci. Veden starým zvykem, že *ten kdo vejde do místnosti pozdraví*, učinil jsem to několikrát. Odpovědi

mi bylo buď ticho a nebo menší úžas přítomných. Stejnou zkušenost jsem udělal při odchodu. Tak už nezdravím.

Z tohoto poznání mi zůstává rozpačitý pocit... Možná, že v prérii, ve Winnipegu, kde jsme prožili prvních 13 let nového života na svobodě, bych se setkal s jinou reakcí.

Před několika lety jsem napsal vyznání mojí úcty a vděku Spojeným státům americkým, za jejich vliv, který na svobodný svět měly a mají, vzpomnutí zásluh minulých i dnešních.

A co tedy dnes? Snad rozpaky, úžas... a nemalé obavy. Neboť v této krásné, mohutné, právem obdivované zemi americké s obyvateli, kteří, jak věřím, jsou převážně dobří a mírumilovní bez ohledu na pistolnický Divoký západ, či Al Capona, ale to přece byl původem Ital? A jiné prasmuté postavy, dochází k jevům a situacím, které mne zneklidňují. Právě proto, že USA jsou v této době a navzdory dosavadním těžkostem a problémům, které mají, stále ještě jedinou *světovou velmocí*, ač co do počtu obyvatel značně pokulhávající hlavně za zemí, která se vpravdě podivuhodným, mazaným a zdaleka ne *fair play* způsobem snaží položit tyto Spojené státy na lopatky, ale o tom se pokusím pojednat dále.

Než tak učiním, více než oprávněná zmínka o masakru ve škole v Newtonu, městečku v jednom z nejpěknějších a nejmírumilovnějších amerických států Connecticut. Mrazení způsobuje konstatování, že to není v poslední době výjimečný a ojedinělý případ. Jednoznačná a pochopitelně oprávněná, je reakce veřejnosti i některých hodnostářů - dostupnost ke zbraním. (Nikoli ve smyslu dostupnosti ke zbraním, které se ve smutných časech v mojí domovině dostalo *Lidovým milicím*).

Vsuvka: *Sotvakdo může dovolit v celkem solidních, ostatně už nejednou oceněných lokálních novinách, rozprávět se čtenáři o velmi závažné věci bez solidního podkladu. Pokud by pak sdělení bylo absurdní a nevěrohodné, je na redakci, aby se k tomu vyjádřila. Tak se nestalo a tolik tedy na vysvětlenou*

Myslím, že za pozornost věru nemalou stojí sdělení čtenáře novin *North Shore News*, které si dovoluji ve stručnosti zmínit a krátce citovat: Zmíněný dopisovatel před třemi lety sledoval dr. Phila na TV programu ve kterém se dozvěděl, že 15 milionů amerických dětí bylo diagnostikováno jako mentálně nenormálních a naordinovány jim příslušné drogy. Navíc, jak zjištěno, školy dostávaly odměny za identifikaci chování žáků, které vedlo k úspěšné diagnóze mentální poruchy a z toho plynoucí ordinaci léků.

Dnes je informatika umožňující to, co dotyčný čtenář udělal: Nalezl si informace o 41 posledních těžkých případech vražd nebo sebevražd spáchaných v USA dětmi mezi 11 a 22 lety věku (krom toho nejposlednějšího případu z Connecticutu). Zjištěno, že všichni do jednoho užívali *Selective Serotonin Reuptake Inhibitor, SSRI*, antidepresivní drogu. Většina těch, kteří pokus sebevraždy přežili, nepamatují si vůbec, co se stalo. Společným jmenovatelem oněch vražd je užití zbraní, stejně jako předepsaných, zmíněných drog. Mnohdy pak, tento aspekt drog byl zameten pod koberec a pozornost soustředěna k pistolím a automatům. Samozřejmě, to, že v USA může si kdokoli pořídit arsenál takových zbraní k bezpečnosti obyvatel země nijak nepřispívá a odkazování na Druhý článek americké Ústavy je poněkud zanedbávající změnu času.

Jak je toto možné, ptá se právem ten čtenář. Že nadále existuje 15 milionů tikajících bomb ve Spojených státech?

Ona předpisovaná droga (SSRI) je jedním z největších jedů. Je děsivé, že byla součástí všech autorem sledovaných 41 případů! Kde se tedy ocitla ta moje

obdivovaná Amerika, tedy přesněji její Spojené státy?

A kde se ještě, možná dříve než později, ocitne? Jak vysvětlit současné tragédie? Na odpovědi možná pracují zástupy odborníků, psychiatrů, psychologů, psychoanalytiků, ale výsledky jejich snažení jakoby se nějak znamenitě nedostavovaly.

Zde ovšem problém nekončí. Úvodem k druhé části svého povídání doporučuji čtenáři koupit si nebo půjčit knihu *Death by China* (autoři Peter Navarro a Greg Autry, renomovaní přednášející na amerických univerzitách, přispívající do několika periodik a zabývající se čínskou tematikou). Ač laickému čtenáři nemusí být vždy zcela jasné zmiňované způsoby, jakými Čína jako mocná spodní voda podemílá stále silněji dosavadní ekonomiku a postavení USA, o tom, že nastává pro západní svět z její současné rozpínavosti a rostoucí ekonomické síly nemalý problém, nemělo by být dneska tajemstvím pro nikoho. Čína nerespektuje běžné obchodní regulace, manipuluje měnu a co je všeobecně známo, děsivým vykořisťováním svých vlastních pracantů činí své exportované zboží levným. Návdavkem pak nehoráznými tarify brání pronikání západu na čínský trh.

To ale není všechno. V Číně jsou oficiálně školeni *hackeři*, ti dobráci, kteří pronikají do počítačových sítí s mnohdy velmi nepříjemným dopadem, nejednou na bezpečnost té či oné země. O špionáži v nejsfistikovanější podobě ani nemluví.

Jak často, už v minulosti dávné, stejně jako méně dávné, byly dost zjevné signály hrozících nepříjemností ignorovány, znevažovány. Jak často pak na takové zanedbání lidstvo škaredě doplatilo? Není třeba být historikem profesí, aby jeden snadno našel odpověď. Často, až příliš často. Obávám, se, že dnes dochází k opakování stejných jevů. Jenže, když Hitler nastoupil k moci, mělo Německo, myslím, 80 milionů obyvatel. Čína jich má dnes 1,3 miliardy a nejpočetnější armádu na světě. A příběh trojského koně je dobře znám.

Je to dost náročné čtení, zmíněná kniha, jehož výsledkem je, alespoň v mém případě, úžas, jak jen je tohle všechno možné, že Západ se všemi svými nositeli Nobelových cen za ekonomii a jiné vědy, nechává se takto doběhnout a sice do té míry, že cesta zpět už se zdá být zarubaná. Čína je věřitelem bilionů dolarů. Největším exportérem mnohdy ne právě jakostních výrobků, zmocňuje se minerálních a energetických zdrojů v Africe a Jižní Americe pod rouškou slibů o pomoci s místní infrastrukturou, a na vějičku dokonce usedá i kanadský ministerský předseda S. Harper, odevzdávající v podstatě komunistické Číně vládu nad kanadskými bohatými zdroji energie.

Ačkoli Oswald Spengler ve svém díle *The Decline of the West (Úpadek Západu)* neměl příliš na mysli ekonomickou stránku věci, škoda, že nežije dnes. Mohl napsat další dva tlusté díly o této podobě úpadku západu, zcela nedůstojném a nikoli nevyhnutelném, zato coby výsledku naivity a nedostatku prozíravosti na jedné straně, na druhé pak vidiny rychlých a velikých zisků nejbohatších a nejmocnějších, vidiny, které se proměnila v temný mrak nedozírných důsledků, jak se zatím zdá být velmi reálnou, ale příliš mnohými s rozhodným slovem a mocí, přehlíženou prognózou.

Vzhledem k tomu, že tyto *Zápisky* vycházejí (jak tedy doufám) už dávno po onom velmi zmiňovaném datu konce naší existence (21. 12. 2012), rád bych všem čtenářům *Satellitu*, stejně jako jeho majitelům a redaktorovi, popřál pevné zdraví, pohodu, hojnou dávku optimismu a hlavně schopnost vzepřít se autoritám v případech, že je zřejmé, že jejich aktivity nejsou v souladu s logikou a zdravým rozumem. To vše přeji, ač je toho na dnešní dobu dost, do nadcházejícího roku 2013.

Vladimír Cícha - Vancouver

Karel Schwarzenberg očima Viléma Prečana

Vlastně nevím, jestli si mohu dovolit bez povolení současného prezidenta ČR, pana Václava Klause, plést se do politických věcí České republiky. Já jsem totiž z Československa (po krátké nedobrovolné návštěvě v jednom pražském vězení) uprchl 28. října 1948 a během komunistické éry Československo navštívil pouze jednou (během pražského jara, v srpnu 1968), a pan Klaus nemá Čechy, kteří uprchli a nežili během komunistického režimu v ČR, rád. Já mu to nevyčítám: každý děláme, co umíme. Ale mně pan Karel Schwarzenberg celkem imponuje. Ne tím, že je v některých kruzích a zemích oslovován jako kníže - to mi nijak zvlášť neimponuje ani nevadí (já sice vyrůstal a žiji v zemích, které šlechtické tituly nepěstují, ale vůbec by mi nevadilo, kdyby někdo z knížecího rodu pár roků bydlel na Hradčanech); ani mi nijak zvlášť neimponuje tím, že je zřejmě neuvěřitelně zámožný (nepochybuji, že si je vědomý biblického podobenství o velbloudu a uchu jehly): nemohu mu vyčítat (i kdybych chtěl a já nechci) něco, do čeho se narodil. Ani mu nemohu vyčítat, že už není nejmladší (jeden důvod: já jsem o 13 roků starší) - nikdo z nás si nemůže určit datum narození. Čím mi pan Schwarzenberg imponuje je, že se nebere smrtelně vážně, že si ze sebe dokáže dělat srandu. To byl jeden z důvodů, proč jsem podporoval jeho kandidaturu v parlamentních volbách někdy před dvěma roky a proč ho volím v prezidentských volbách. A také z důvodů, o nichž v textu publikovaném v roce 2008 v knize referátů z konference v Třeboni v r. 2007 píše Vilém Prečan. Několik z nich ocituji:

„Z potřeby koordinovat a usnadnit spolupráci postupně vznikajících nevládních, občanských helsinských výborů a iniciativ v jednotlivých zemích, zesílit váhu jejich vystoupení na mezinárodním fóru a zprostředkovat spolupráci mezi disidenty v zemích sovětského bloku a jejich západními partnery vznikla v roce 1982 Mezinárodní helsinská konference pro lidská práva (International Helsinki Federation for Human Rights - IHF). Ustavující porady v italském Bellagiu v srpnu 1982 se zúčastnilo 22 zástupců z 18 zemí...

Na doporučení rakouského kancléře Bruna Kreiského se stal předsedou či prezidentem federace v roce 1984 Karel Schwarzenberg a stál jí v čele sedm let až do roku 1991. V březnu 1989 byl za tuto činnost vyznamenán Cenou lidských práv Evropské rady. Přijímal ji ve Štrasburgu s Lechem Walesou. Pod Schwarzenbergovým předsednictvím se Mezinárodní helsinská federace se sídlem ve Vídni stala významným faktorem evropského veřejného prostoru, jehož součástí byly vynořující se ostrůvky občanské společnosti v komunistických státech; občanské společnosti, jejichž vzepětí mělo sehrát rozhodující úlohu v demokratických převratech a revolucích zázračného roku 1989.

Prvním velkým podnikem, při jehož organizaci si IHF vyzkoušela své síly, bylo evropské kulturní symposium v Budapešti na podzim 1985... za účasti 400 až 600 umělců, představitelů kultury a diplomacie z 35 signatářských států helsinské konference. Náplní této konference byla diskuse o problémech svobodné kulturní výměny mezi státy, o aspektech lidských práv spojených s kulturou atd. Byla to první konference inspirovaná Helsinkami, která se konala v zemi sovětského bloku - Francie se uspořádání vzdala ve prospěch Maďarska. Paralelního symposia pod záštitou IHF se zúčastnilo 150 - 200 spisovatelů ze Západu i zemí sovětské sféry, většinou exulantů. Rezervaci konferenční místnosti v hotelu Duna International maďarské ministerstvo zahraničních věcí na sovětský nátlak poslední chvílí zrušilo. Paralelní symposium se pak konalo v soukromých bytech... Mezi jeho účastníky byli mj. prezident Mezinárodní helsinské federace Karel Schwarzenberg...

„Na jaře 1989 se pak uskutečnil zájezd delegace IHF v čele s předsedou Schwarzenbergem do Prahy ve dnech 5. - 6. března 1989... Při této příležitosti se uskutečnil rozhovor zástupce redakce samizdatových Lidových novin Jiřího Dienstbiera.“ (Nemýlím-li se, dopisovatele Rudého Práva z USA po únoru 1948. Jeho syn byl v prvním kole prezidentských voleb jedním ze Schwarzenbergových soupeřů.)

Přetiskujeme několik otázek a odpovědí:

D: Proč si delegace zvolila k návštěvě Československa právě tuto chvíli?
S: Zprávy z Československa byly znepokojující. Chtěli jsme zjistit, jaká situace opravdu je, co je možné dělat, je-li možné mluvit se zástupci zdejších úřadů...

D: Co si myslíte o dnešním Československu po všech jednáních, které jste tu vedli?
S: Nikdo není schopen s ničím opravdu pohnout. Zatímco se celý svět kolem točí, změny přináší někdy až senzační pokrok, tady jako by vše bylo v ledničce. Vynecháme-li Albánii nebo Rumunsko, je to dnes v Československu asi nejtěžší v Evropě. A to je smutné, protože Československo bylo dlouho zemí, kde se volně myslelo. Na druhé straně je sympatická solidarita nezávislých skupin. Lidé velmi různých politických směrů - třeba katolíci, socialisté, trockisté - jsou kamarádi. Tato lidská dimenze je pro člověka, který sem přijede, něčím ohromně pozitivním. To se jinde tak často nevidí.

D: Propůjčil jste část svého zámku v Německu Československému dokumentárnímu středisku. Proč?

S: Naše rodina měla to štěstí, že uchovala v archivu na Třeboni a na Krumlově nejdůležitější dokumenty českých dějin. Historie po staletí z tohoto archivu čerpá. Chtěl jsem v této práci pokračovat. Nezávislá literatura je v nebezpečí, že se ztratí. Středisko je prozatímním opatřením. Tento poklad české literatury, vzniklý za tvrdých podmínek, se jednoho dne vrátí do Národní knihovny, kam patří.

D: Kdy jste se odstěhoval?

S: V prosinci 1948, týden nato mi bylo jedenáct. Jsem švýcarský občan, žiju v Rakousku, někdy také v Německu ve Schwarzenbergu. Myslím, že v Evropě člověk může být aktivním členem společnosti kdekoli, a má to dělat tam, kde má možnost. Ale nikdy nezapomenu, kde jsem se narodil, kde je moje dětství, kde je domov. Moje rodina byla spjata po dlouhé časy s dějinami této země. Otec mě v tom vychoval. Nemohu zapomenout na své povinnosti, zejména jsou-li národ a země v situaci, v jaké jsou. To se nedělá.

Myslím si, že bychom neprohloupili (považuji se za člena jeho národa, i když jsem z Československa odešel ještě před ním), kdybychom Karla Schwarzenberga zvolili svým prezidentem.

Josef Čermák

SOKOL TORONTO
Srdečně zve všechny děti na tradiční
DĚTSKÉ ŠIBŘINKY
MAŠKARNÍ ODPOLEDNE
Neděle 3. února 2013

Začátek ve 14.00 do 16.30
Vstupné \$ 5.00 včetně občerstvení pro děti
Odpoledne plné her a pěkné zábavy pod vedením sokolských evičeků

SOKOL TORONTO
Vás srdečně zve na tradiční
SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY
Valentýn

Sobota 9. února 2013 v 19.00 hodin
Vstupné: \$ 20.00 masky \$ 25.00 bez masek \$ 15.00 studenti
\$ 10.00 studenti - masky

K tanci a poslechu hraje Miro Letko
Možnost zaknupení večere, občerstvení, ceny za nejlepší masku.
50-50 tombola

Obě akce jsou pořádány v hale kostela Sv. Václava
-495 Gladstone Avenue Toronto

Informace, prodej a zamluvení vstupenek:
Marie Crhakova 416 /242-5914 email: mariecrhak@yahoo.ca

Restoracia The Golden Pheasant 733 Lakeshore Rd. Mississauga - krížovka ulic Queen a Lakeshore Rd East.

V SOBOTU 2. FEBRUARA 2013
18.00 HOD.

Menu:

pasteta z diviaka, bazantia polievka, peceny diviak s ryzou, jablkovy zavin - cena \$23.99
pasteta z diviaka, bazantia polievka, jeleni gulas s knedlou, jablkovy zavin - cena \$21.99

Nakoľko kapacita restauracie je obmedzena prosíme prípadných záujemcov aby urychlene nahlasili počet miest a oznámili ktoré jedlá si objednávajú na telefonných číslach

Patrik Severa - 905 781 9374
Jan Kosiba - 905 812 5503

Trvalo to drahnou chvílí, než se Češi probudili

Náš kamarád Zdeněk řekl Evě do telefonu, že k nám přijede jásat, a když Eva poznamenala, že právě upekla bábovku, Zdeněk prohlásil, že se při kafi a bábovce jása líp. Hned ve dveřích, když si zouval boty, řekl, že puká radostí nad skoro dvoutřetinovou účastí u prezidentských voleb a postavil na stůl láhev becherovky, že se na zdraví Čechů v Čechách musíme napít. „Ještě není vyhráno,“ zamumlal jsem nad druhým kolem voleb, ale Zdeněk se nenechal ochladit a nabídl mi sázku, že v druhém kole přijde volit víc lidí než v prvním. Eva mi zakázala se sázet, a povzbudila Zdeňka otázkou: „Proč víc?“ „Copak to

nevidíte,“ zakřičel Zdeněk, „to lidové nadšení po třiatváceti letech stranického škorpení a zamlžování se teď vystříbí na volbě binární, jako to je v Americe, rozhodování mezi bílým a černým.“

Zdeněk má utkvělý názor, že rozhodování mezi dvěma možnostmi je to, k čemu nás evoluce vycvičila, a víc jak dvě možnosti jsou matoucí; to jeho černo-bílé uvažování mne často dráždí k odporu, že svět je spíše šedivý a rozhoduje se mezi odstíny šedivosti. Připili jsme Čechům doma, že šli volit a vyčistili megalomaniaky, klauny a utopisty ze soutěže a určili dva vážné kandidáty na prezidenta.

Eva nalila kávu a nakrájela bábovku a Zdeněk nalil podruhé a zvedl sklínku k připitku: „Na zdraví všech Čechů žijících v zahraničí, kteří volili správně v prvním kole!“ Upili jsme znova, sedli si a Eva vyzvala Zdeňka, aby objasnil, co slaví.

„To udělám rád,“ řekl Zdeněk s plnou pusou bábovky, protože „moji čeští kamarádi, kteří cinkali klíči v listopadu 1989 a pak nechodili volit mne strašně deprimovali, že mají svobodu, ale nevědí, co s ní.“

Jako v té anekdotě, řekl jsem, když paní si stěžuje na stárnoucího manžela běhajícího za každou sukni; ale panínko, řekl zkušený lékař, já mám psa, který běhá za každý autem, a když auto dohoní, neví, co s tím. Nikdo se nezasmál, protože tato chvíle nebyla legrace.

Eva mne zpražila přísným pohledem a řekla: „Když my jsme prchali z vlasti v roce 1980, opouštěli jsme černobílý svět, Zdeňku.“ Zdeněk okamžitě odporoval: „Nikoliv černobílý, ale černý, který z blbosti připustili naši tatíci v únoru 1948 a pak už volba ani naděje nebyla, a dodal, neutíkali jsme z hladu, ale navzdor totalitní beznaději pro nás a hlavně pro naše potomky.“

„To je pravda,“ řekla Eva, a já jsem přikývnul, a Zdeněk pokračoval: „Listopad 1989 byl snadná volba mezi totalitou a nadějí, a Češi tu příležitost chňapli a povallili vládu vedoucí stranu v mžiku. Leč počáteční nadšení pohaslo, když lidský plevel vyrostl nejdřív na záhonku svobody. A když voličů ochotných volit ubývalo, plevele přibývalo. V posledních rudo-oranžových regionálních volbách hlasovalo míň jak 40,3% a v senátních ještě míň a zdálo se, že Česko bude zase rudé.“

Zdeněk přikývnul a prohlásil, že ve

čtyřiatvácetém roce od sametové revoluce převzali slovo mladí a nezatižení totalitou, kteří se cítí více odpovědní za budoucnost země než generace pobitých rodičů. To se mi zdálo velice dobré stanovisko a vyhrknul jsem otázku, jak dopadne druhé kole prezidentských voleb?

Zdeněk se na mne nelibě podíval, snad myslel, že urychlují spád besedy k českému probuzení a řekl oklikou: „Dva kandidáti jsou z opačného materiálu; zatímco Zeman bude spolupracovat s komunisty, tak Schwarzenberg nezná s komunisty kompromis; a to je to hlavní hledisko v celé té plejádě výtek a výkřiků o kandidátech a lidí budou volit to, co nepáchne komunismem, totalitou a příklonem k Moskvě.“

„Takže je to jasné!“ řekla Eva a Zdeněk naléval do sklenic potřetí. „Jen ne tak rychle, miláčkové,“ zamumlal jsem, „protože naše odhady mohou být v ofsajdu, jelikož nežijeme v zemi české a neznáme nálady.“ „Pche,“ přerušil mne Zdeněk, což on dělá, když si je jistý, „copak v Česku neplatí zákon gravitace, Archimédův zákon a Pythagorova věta? Ovšemže platí,“ odpověděl si na otázku, a zvýšil hlas, že tyhle pitomosti o tom, že krajané žijící mimo Česko nevědí, co se děje v Čechách ignoruje; svět se stává globální a statisíce Čechů pracují v zahraničí a jsou Češi a říkat, že nejsou a nevědí a necítí po česku je volovina na kvadrát.“

Eva zabalila kus bábovky do sáčku a dala Zdeňkovi sebou a on řekl, že si pochutnal i pokecal na nejvyšší úrovni.

Spěchal, protože začínala vánice a zima ukazuje ledové růžky zvané rampouchy.

Rost'a Firla - Sudbury

Fotograf Josef Sudek v Art Gallery of Ontario

Do 7. dubna 2013 potrvá výstava fotografa Josefa Sudka *Legacy of Deeper Vision (Dědictví hlubšího pohledu)* v AGO (317 Dundas St. West, Toronto). Ve třech místnostech můžeme vidět 175 fotografií nejslavnějšího českého fotografa. Narodil se v roce 1896 v Kolíně a zemřel 15. září 1976 v Praze. Během první světové války přišel

na italské frontě o pravou ruku. Mezi válkami měl své vlastní studio. Jako fotograf byl znám svou trpělivostí a dlouhým čekáním na příhodný okamžik. Dokázal se podívat na krajinu nebo zátiší pohledem umělce, který tvořil. Měl krásný vztah k mladým lidem, které zval do svého studia, jak vypráví akademická malířka Antonie Laník-Gabánek. Pro studenty častokrát dokázal sehnat lístky na koncerty vážné hudby. Na výstavě je možné také vidět řadu dokumentárních fotografií z roku 1945, kdy byla vybombardovaná pražská radnice nebo dům na Václavském náměstí. V AGO je také řada fotografií zátiší, které pořídil ve svém ateliéru. Známe jsou obzvláštními inspirované květinami na okně. Dále jsou zde i fotografie ze Svatovítské katedrály v Praze. Na výstavě je také řada fotografií z jiných míst Prahy, například z Letohrádku Hvězda na Bílé Hoře (na snímku).

abe

Vážený čtenáři,
pokud máte zájem o knihu vydavatele nakladatelství EMAN v Benešově, můžete ji v nejbližší době dostat poštou. Na naši adresu:

Satellite 1-416, P.O. Box 176,
Station „E“, Toronto, ON M6H 4E2

Cena, včetně poštovného, je 25 dolarů.
Taktéž vyhodí opoutávku na internetu: www.eman.evaugnet.cz

Objednávám

Počet: _____ kusů knihy *Retěz bláznů*.

Jméno: _____

Adresa: _____

Město: _____ Provincie: _____

Posílám dolara: _____

Telefon (není nutno): _____ E-mail (není nutno): _____

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.
poblíž Queen St. W.
Toronto, Ontario M5V 2E2
Tel.: 416/204-9502
E-mail: towncrierpub@atf.ca
www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atf.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atf.ca
www.sinandredemption.com

Lenka, Majka, Jirka a Nokturna

Vánoce jsou pryč a Velikonoce jsou tu co by dup. Letos je masopust příliš krátký a ještě dříve než se rozjede plesová sezóna jsme tu měli Nokturna. První z nich se konalo v neděli 20. ledna na Masaryktownu. Po skoro jarní sobotě mrzlo a v Skarbirii poblíž Masaryktownu foukal

MAJKA FRAŇKOVÁ A LENKA NOVÁKOVÁ NA MASARYKTOWNU

severák jako na Sibiři. Zaplněná restaurace Praha však vypadala jako horská chata. Chyběl snad jen krb, kde by se jeden ohřál. To však vynahradily tři hodiny muziky, rozdělené do dvou polovin. První část byla česká a druhá patřila jazzovému saxofonistovi Sidney Bechetovi, který byl součástí Louise Armstronga a zemřel v den svých dvašedesátých narozenin v Paříži 14. května 1959. Pocházel z New Orleansu, kde strávil své dětství. Kromě toho že byl kapelníkem, hrál také na trombón.

Jiří Grosman se však nesoustředil pouze na Sidney Becheta; v jeho repertoáru byly i české verze písniček *Ain't She Sweet*, kterou proslavili *The Beatles* za svého hamburského pobytu (autoři M. Ager a J. Yellen z roku 1927) a *Route 66*, která byla jedním z prvních hitů Rolling Stones. Jirka byl s koncertem na Masaryktownu velmi spokojen. Na úspěšném koncertu měl zásluhu Miloš Krajný, který je sponzorem *Nokturena*, jak říká Jiří Grosman, patří k málo lidem, kteří v 21. století věří v dobré umění. Jiří Grosman se věnuje v současnosti hudbě na Floridě, kde bude nejméně do roku 2014.

Koncert na Masaryktownu se skládal ze dvou částí. V první zazněly hlavně české písničky v podání Lenky Novákové a Majky Fraňkové, druhá byla věnovaná Sidney Bechetovi. Jirka se obával, že velkého jazzmana posluchači neznají, proto se rozhodl pro dvě rozdílné části a po dohodě s Josefem Musilem byl v první části spíše zažitý repertoár. Gershwin v druhé polovině patří neodmyslitelně právě k Bechetovi, který Gershwina velice často hrál. Přestože Bechet byl vrstevníkem Armstronga, byla mezi těmito dvěma jazzovými velikány revnivost tak trochu způsobená Armstrongovým věhlasem. V Paříži působil v šedesátých letech rovněž Miles Davis, ale ten byl pro změnu průkopníkem moderního jazzu a na tradiční jazz se díval trochu spatra.

V první polovině koncertu byla tedy základem Muzika na rohu, to jest Jiří Grosman, Josef Musil, Majka Fraňková a Lenka Nováková. V druhé polovině to byla skupina *Bohemia Swing* se kterou hrají hudebníci, kteří hráli i v první části večera: Dave MacDougal hraje na bicí, basistkou je Rachel Melas, trumpetista Ian MacGillivray a saxofonistou je Brandon Walker. S nimi vystoupila i skvělá zpěvačka Rita.

V první polovině tedy dominovaly Majka Fraňková a Lenka Nováková. Kromě písniček od Voskovce a Wericha zde byla řada songů z dílny Suchý-Šlitr. Pro milovníky filmu a muzikálů zazpívala Lenka ústřední písničku *Milenci v texaskách* z filmu *Starci na chmelu*. Málkdo ví, že tímto filmem se otevíralo *Kino 64 - U hradeb*, v té době nejmodernější pražské kino. *Kino 64 - U hradeb* bylo vytunelováno v roce 2002 a dnes je ho možné koupit bez DPH za 49 milionů korun a nějaké drobné. Kino tedy je na seznamu nemovitostí, ale *Starci na chmelu* k naší generaci hovoří stále. Lenka Nováková tvrdí, že *Starce na chmelu* viděla poprvé v šesti letech a že od té doby je viděla snad tisíckrát. Okamžitě se zamilovala do Vladimíra Pucholta, ale před tím ve čtyřech letech prý viděla již *My Fair Lady*. Kromě *Milenců v texaskách* a Ježkových skladeb na začátku přišla řada písniček ze šedesátých let. Nechyběl oblíbený *Pejsek*, kterého Lenka kdysi nahrála v brněnském rozhlasu. Podle ní bylo fantastické se znovu dát po tak dlouhé době jako skupina dohromady. Doufá, že v tom budou pokračovat, protože se jedná o poměrně široký repertoár, který si udržuje svoji kvalitu.

Příští Nokturna budou opět na Masaryktownu tuto neděli 27. ledna od 17 hodin a bude to audio a video prezentace Wagnerových oper profesorem Iainem Scottem.

Informace podá Daniel 416/879-5577.

Aleš Březina

BOHEMIA SWING

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Mother - Pastel

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

O kýči dle Hermanna Brocha

(Přednáška na půdě evangelického sboru ve Mšeně dne 11. 1. 2013)

Dodnes, chce-li se kdo zabývat problémem kýče, nemůže se vyhnout tomuto rakouskému spisovateli a filosofickému esejistovi (1886 Vídeň - 1951 USA).

V dlouhé řadě prací na téma „kýč“ nenajdete snad jedinou, která by ho alespoň nezmínila. Ne snad proto, že byl první, kdo o kýči psal už v době mezi světovými válkami, ale zejména proto, že, po mém soudu jako první, podal i své pojetí vzniku a příčin tohoto fenoménu.

Mně však přišlo jako zvlášť hodné pozoru, že kýč hodnotí eticky jako zlo, dokonce jako radikální zlo (v tom ho už žádní další autoři nenásledují) a že jeho příčiny spatřuje v úpadku křesťanství (což je zvlášť pikantní proto, že Broch sám byl Žid).

Co se týče výrazu *kitsch* se všichni shodují, že je to německé slovo a že vzniklo někdy kolem r. 1870 v Mnichově mezi obchodníky s levným uměním, ale z čeho vzniklo, o tom panují jen dohady. Výraz *kitsch* přejaly do svých slovníků všechny evropské jazyky, neujala se ani žádná synonyma, u každého je patrné, že už míří jinam a to, co kýčem míníme, nevystihuje.

Společný termín tedy máme, horší je to s vymezením kýče jako pojmu. Všichni máme nějakou představu kýče (zřejmě proto, že nám už někdo o něčem řekl, že je to kýč), dokážeme si i přiznat, že něco je kýč, třebaže jsme to předtím považovali za umění, když nás o tom odborný kritik přesvědčí, když ale má tentýž kritik odpovědět na otázku „co je to kýč?“, pak nám v nejlepším případě podá některé charakteristické rysy kýče, které nám jednak svou obecností moc nepomohou, ale hlavně i tyto rysy hned lze zpochybnit.

Tak např. i náš největší současný znalec, který přednáší estetiku na filosofické fakultě, Tomáš Kulka, stanovuje tři podmínky ke vzniku kýče: 1) *Kýč zobrazuje témata, která jsou všeobecně považována za krásná, nebo která mají silný emocionální náboj.* 2) *Téma zobrazované kýčem musí být okamžitě identifikovatelné.* 3) *Kýč substantivně neobohacuje asociace spojené se zobrazovaným tématem.* Sami vidíte, že každou z těchto podmínek lze okamžitě zpochybnit. Copak nemůže být tématem kýče bouře na moři s potápějícím se korábem? A copak právě umění nemůže mít okamžitě identifikovatelné téma - jako např. portrét? A konečně, co to má být „podstatně neobohacuje asociace...“? Ze obohacuje jen málo, zatímco skutečné umění víc? Je to tedy jen otázka míry?

(To vede některé k tvrzení, že o tom, co je kýč rozhoduje většina, nebo intelektuální elita, nebo dokonce, že je to každého soukromá věc vkusu.)

Jak je vidět ony tři podmínky nám poslouží k bezpečné identifikaci takových obrázků jako jsou roztomilá koťátka, hezká holčička na louce s věnečkem z kvítí na hlavě či onen pověstný trpaslík v trávě. Na to bychom ani definici kýče nepotřebovali.

Něco zcela jiného měl Hermann Broch na mysli, když říká, že kýče existuje celá škála: kýč špatný, dobrý, dokonce i geniální, takže v oblasti kýče se mu ocitají i skladatelé jako von Weber, Berlioz či malíř Salvator Dalí a za vrchol považuje hudbu Richarda Wagnera (a Čajkovskij prý nemá k němu daleko). Přesto je to kýč.

Broch uvažuje takto: obklopen masovou kulturou třicátých let, kdy kina plnily hollywoodské trháky, radia a gramofonový průmysl chrtil jeden šlágr za druhým (zkrátka komerce), se ptá, jaký je umělecký výraz naší doby? Umění přece bylo vždy výrazem životního stylu a ducha doby, jak to mohou historikové umění dokumentovat např. na gotice, renesanci či baroku. Broch rozhodně neříká, že by v jeho době neexistovalo právě umění vysokých kvalit, ale poukazuje na to, že si jednotlivé obory umění (výtvarný, literární, hudební) vytvořily svůj vlastní uzavřený hodnotový svět a jen v něm se vyvíjejí, takže spolu nevytvářejí jednotný umělecký výraz (*Gesamtkunstwerk*) doby, jako např. baroko, kde malířství, sochařství, architektura, hudba, poezie i literatura vyjadřují duchovní svět barokního člověka naprosto jednoznačně. kvalitní umění se navíc stalo záležitostí malých skupin odborníků a tudíž uměleckým výrazem doby být prostě nemůže.

Tento rozpad jednotné kultury však není momentálním stavem rozporů plné společnosti mezi dvěma válkami. Broch trvá na tom, že to je dědictví celého 19. století, nejnepříznivějšího století v historii. To je velmi zvláštní, 19.

století, které se vyznačuje neuvěřitelně rychlým rozvojem techniky („století páry“) a zejména průmyslu, překotným rozvojem měst a továren, rozvojem vědy, filosofie i umění, nejenže nevytvořilo v umění žádný jednotný výraz, za to dalo vzniknout kýči, jaký předchozí staletí neznala.

V tom, že kýč jak mu dnes rozumíme, vznikl již v první polovině 19. stol. se shodují všichni, o příčině se však mínění různí. Např. jiný velmi známý historik umění zabývající se kýčem, Clement Greenberg má za to, že velkým přílivem venkovského obyvatelstva do měst a vznikem městského proletariátu vznikla poptávka po levném umění a tu rozvíjející se průmysl rychle využil. Pravé umění se tak stalo záležitostí jen těch, kdo měli peníze a čas navštěvovat umělecké výstavy či kupovat cenná díla. Takový sociologický výklad se však spíše klání k názoru, že vkus chudinských čtvrtí zkazili obchodníci, tedy byznys. Venkovan přece ve venkovských kostelech (většinou barokních) žádný kýč neviděl. Kdo ale zkazil vkus obchodníků?

Broch naopak tvrdí, že hlavním konzumentem kýče byla středně a více bohatá vrstva měst, tzv. buržoazie, která se stala vůdčí silou společnosti po zanikající feudální šlechtě právě v 19. století.

Přestože kýč vtiskl svůj cejch celému 19. století, sám je produktem duchovního stavu, kterému se říká romantismus. Ten jakožto umělecký směr panoval v první půli 19. století a vydal nesporné velikány jako třeba Goethe a Schiller (tzv. preromantici) v Německu, Puškin a Lermontov v Rusku, Balzac, Dumas a Hugo ve Francii, Dickens v Anglii, Edgar Alan Poe v Americe atd. (u nás pak Karel Hynek Mácha), Broch však tvrdí, že ti už žili v duchovním prostředí kýče, které naopak svým dílem překonávali, takže jsou to vlastně výjimky. Používají romantické náměty, utápí se v hlubokých citech a pocitech, ale každý, kdo by je chtěl v tom napodobit, nemaje jejich genialitu, stvoří už jen a jen kýč.

V tom je dle Brocha velký rozdíl oproti předchozí době barokní, či barokního klasicismu. Tam existoval velký počet umělců, kteří nedosahovali uměleckých kvalit Bachových či Händlových (jako u nás třeba Jan Jakub Ryba) přesto je jejich dílo hodno úcty a poslech je uměleckým zážitkem. Romantismus průměrné hodnoty nemá. Buď geniální dílo nebo kýč (a v něm pak jeho různé stupně).

Ta hranice je přitom tak úzká a pád do kýče tak rychlý, že se může přihodit i kvalitnímu umělci a to dokonce i uprostřed díla. Broch to dokumentuje na Eichendorffově (Máchova současník) básni *Večerní krajina*:

*Zpívá si pastýř kdesi
a v dáli výstřel pad
tlumeně šumí lesy
a řeky v hlubinách.*

*Jen na horách ve výškách
červánky zlatí svět -*

To je dle Brocha ukázka mistrné lyriky. Básník ale přidal dvojverší:

*ó, mít tak, mít tak křídla
a tam se rozletět!*

To je banální sentimentální povzdech.

Už na této úctě se si můžeme všimnout o co Brochovi jde: co cítil básník při pohledu na večerní krajinu, to už vyjádřil v jejím popisu. Proč ho musel vyjádřit ještě přímo v banálním povzdechu, který každý zná? Tím už nic nového v té krajině neobjevil.

Ať už si básník či malíř vybere jakýkoli námět, pak proto, že v něm tuší víc, než se na první pohled jeví. To touží objevit - ne namalovat či napsat něco krásného. Když pracuje dobře, pak to tušené objeví a krása mu ve výsledku, jak říká Broch, „spadne do klína“ jako odměna.

Pracuj dobře byl příkaz umělcům předchozích století. Maluj, piš, skládej krásně je příkaz kýče. Podle Brocha je příkaz pracuj dobře etický, pracuj krásně je příkaz estetický. Z toho vyvozuje, že kýč je primárně etické selhání, nikoli estetické. Touto tezí se Broch zásadně odlišuje od všech ostatních teoretiků umění či kýče.

Teze je jedna věc, její doložení je věc druhá. Broch se o to pokouší několika způsoby, které se částečně překrývají.

Jednak poukazuje na skutečnost, že měšťanstvo,

kteřé sebevědomě přebíralo vedoucí úlohu v dějinách, se vědomě chtělo odlišit od feudální šlechty a to hlavně vyšší morálkou. Především tím, že bohatlo usilovnou prací a nežilo ze statků a privilegií darovaných kdysi panovníkem. Původně puritánská morálka byla také vždy spojena se střízlivou (nikoli mnišskou) askezí. (U katolíků se to nazývalo ctnost a ta byla motivována hlavně odporem k uvolněné morálce Velké francouzské revoluce, která byla ještě v čerstvé paměti). Askeze má však vždycky sexuální jádro (čím víc askeze tím větší pokušení) a tak buržoazie nahradila požitky zhýralé aristokracie požitkem vyššího řádu. Vynášela lásku (ovšem horoucí, čistou lásku až za hrob) až do nebes. Tím z citu tak veskrze pozemského a koneckonců konečného učinila věc nekonečnou a nebeskou. A to je kýč.

(Komentář si odpustím; jen připomínám, že láska v romantismu je především touha, tedy něco zcela jiného než to, o čem mluví apoštol Pavel).

Druhý významný moment vidí Broch ve skutečnosti, že reformace zrušila prostřednickou roli církve mezi Bohem a člověkem. Středověký člověk neměl co dumat o Bohu jakožto nejvyšším dobru a kráse (to za něj dělali teologové), církev mu řekla, co má dělat a krásu (tj. spasení) mu za to církev garantovala. Reformace, která postavila člověka do přímého vztahu s Bohem, dala mu náročný úkol, který člověk nezvládá, zmocňuje se ho strach a touha vrátit se do bezpečného lůna církve. Touha po návratu starého je problém každého konzervatismu. Nostalgie po tom co bylo a už není, je jedním z hlavních citů romantismu. Idealizace minulosti, kdy údajně panoval pevný řád, se projevila v romantismu zálibou v rytířských románech a historických „idylek“, v architektuře pak novogotikou (zámek Hluboká). Konzervatismus tak stál u kolébky kýče. V čem je jeho etické selhání? Podle Brocha jsou velké náboženské systémy jako je křesťanství eticky otevřené systémy, které se neustále vyvíjejí s cílem v nekonečnu. Jako příklad uvádí desatero, které je jen sbírkou zákazů, nikoli hodnotovým cílem. Ten zůstává stále otevřen a v nedohlednu i kdyby těch zákazů přibýly stovky. Konzervatismus je pokus tento systém jednou provždy uzavřít vložení cíle do minulosti.

Na tom by nebylo nic tak objektivního (ostatně v umění je to naprosto jasné, pokud by mělo jen opakovat dokonalé vzory, mohli jsme zůstat u egyptského umění, které už beztak dokonalé bylo), kdyby Broch až umanutě netvrdil, že opakem „etického“ jednání je jednání „estetické“. Jak tomu rozumět?

To lze interpretovat asi takto: K minulým etickým hodnotám se lze oprávněně vrátit jedině eticky - tj. tak činit. Lze se k nim však vztahovat i jen esteticky tj. tak, že se nám líbí. Vztahovat se eticky např. k Husovi znamená vstoupit do zápasu o pravdu. Je ovšem možno se k němu vztahovat i pouze esteticky tj. že se nám líbí jak pěkně to o té pravdě napsal. A to je přístup kýčovitý.

Tím se dostáváme k třetímu a po mém soudu nejzávažnějšímu Brochovu tvrzení. Podle něj, každý hodnotový systém (i ten otevřený) obsahuje už v zárodku i systém opoziční. Když se v průběhu času etické rozpory vyjeví, čili „opoziční“ identifikována, pak zpravidla nastane očistný proces.

Pokud se ale stane (a podle Brocha je to nevyhnutelné), že systém nemá žádnou viditelnou „zlou“ opozici, kterou by bylo možno vytěsnit (všichni naopak vyznávají stejné hodnoty), a nelze se vymlouvat ani na žádné vnější vlivy a přesto dochází k úpadku a celý systém se rozkládá jakoby vlastní sebedestrukci, pak to znamená, že je napaden radikálním zlem - a tím zlem je právě kýč.

Jeho síla je v principu nápodoby. Etické činy, které jedině posouvají každý hodnotový systém vpřed (jak v životě tak v umění) jsou jen napodobovány jejich estetickou náhražkou - pouze na efekt. Ne nadarmo je efekt symbolem kýče. Broch zde přímo užívá metafory Kristus - Antikrist. Kýč jako antikrist. Vypadá jako Kristus, mluví stejně, jedná stejně a přesto je to Lucifer.

Co dál? Broch už toho mnoho o antikristu neřekl. Osobně v třiatřicátém roce věřil, že dojde k očistě společnosti od kýče, že vznikne nový živý hodnotový systém. Pak byl rád že zachránil holý život. Věděl, že

kýč může být cukrátkový, ale i krvelačný. Hitlera nazýval Kitschmensch. Rozhodně kýčem nemínil prostou přetvářku. Kýč je něčím, čemu věřit chcete, protože je to hezké. Kýčář to myslí upřímně, proč by se přetvařoval sám před sebou? Jistě; bez trochy kýče se neobejdeme - ani v mezilidských vztazích. Rozhodně bychom si to ale měli umět přiznat.

Existuje kýč morální, kýč vlastenecký, politický a náboženský a to s velmi neblahými následky.

Proto si na závěr dovolím uvést příklad vrcholného náboženského a politického kýče přímo z období romantismu.

V r. 1815 po porážce Napoleona u Waterloo sešli se tři vítězové - pruský král, rakouský císař a ruský car, aby spolu sepsali smlouvu o tzv. Svaté alianci:

Ve jménu přesvaté a nerozdílné Trojice.

Jejich Veličenstva císař rakouský, král pruský a císař veškeré Rusi došli v důsledku velkých událostí, které v Evropě vyznačovaly běh posledních tří let, a zejména v důsledku dobrodiní, kterými Božská prozřetelnost ráčila obšťastnit jejich státy, jejichž vlády jí jediné věnovaly svoji důvěru a naději, k naprostému přesvědčení, že je nezbytné určit zásady, jež by si Mocnosti osvojily ve svých vzájemných vztazích v duchu nejvyšších pravd, jež nás učí věčné náboženství Boha spasitele.

Prohlašují slavnostně, že tato listina nemá jiného cíle, než vyjádřit před tváří veškerenstva jejich neochvějně rozhodnutí, že za pravidlo svého jednání, ať už ve správě svých vlastních států nebo ve svých politických vztazích ke každé jiné vládě, nepřijmou než učení tohoto svatého náboženství, příkazy spravedlnosti, lásky k bližnímu a míru, které se zdaleka netýkají jenom soukromého života, nýbrž mají naopak přímo ovlivnit rozhodnutí vladařů a vésti všechny jejich kroky, neboť jsou jediným prostředkem, jak upevnit lidské instituce a odstranit jejich nedostatky.

V důsledku toho Jejich Veličenstva se dohodla na následujících člancích:

Čl. 1. Podle slov Písma svatého, která přikazují všem lidem, aby se na sebe navzájem dívali jako na bratry, tři panovníci uzavírající tuto smlouvu, zůstanou spojeni svazky opravdového a neoddělitelného bratrství a budou se považovat za lidi stejné vlasti, poskytnou si za všech okolností a všude podporu, pomoc a posilu; shlížejíce na své poddané a armády jako otcově na rodinu, budou je vést ve stejném duchu bratrství, který je naplňuje, aby chránili náboženství, mír a spravedlnost.

Čl. 2. Důsledkem toho jedinou platnou zásadou, ať už mezi řečenými vládami nebo mezi jejich poddanými, bude poskytovat si navzájem služby, dokazovat si neměnnou dobrotivostí vzájemnou lásku, již mají být naplněni, považovat se všichni za členy jednoho a téhož národa křesťanského, tři spojení vladařů se pak považují pouze za povolání Prozřetelností, aby vládli třem větvím stejné rodiny, totiž Rakousku, Prusku a Rusku, a tak vyznávají, že křesťanský národ, jehož část oni i jejich národy tvoří, nemá ve skutečnosti jiného vladaře než toho, jemuž jedinému patří plně moc, protože jenom v něm jsou všechny poklady lásky, vědy a nekonečné moudrosti, totiž Boha, našeho božského Spasitele Ježíše Krista, nejvyšší slovo a slovo života. Jejich Veličenstva doporučují v souhlase s nejněžnější láskou ke svým národům, jako jediný prostředek k užití

tohoto míru, který se rodí z dobrého svědomí a který je jediný trvalý, upevňovat se každého dne více v zásadách a vykonávání povinností, kterým božský Spasitel naučil lidstvo.

Čl. 3. Všechny Mocnosti, které se budou chtít slavnostně přihlásit k posvátným zásadám, jež diktovaly tuto listinu, a které poznají, jak je důležité štěstí národů, které byly příliš dlouho znepokojovány, aby tyto pravdy vykonávaly na lidské osudy všechny vliv, který jim patří, budou přijaty spěšně a s láskou do této svaté aliance.

Vyhotoveno trojmo a podepsáno v Paříži léta spásy 1815, 14./26. září

L. S. František; L. S. Fridrich Vilém; L. S. Alexandr
Co k tomu dodat? Tři představitelé nejreakčnějších režimů se tu zaklínají nejněžnější láskou ke svým poddaným ve jménu Písma svatého, Spasitele a božské Trojice. Je to z jejich strany cynická lež? Nikoli. Je to výraz jejich skutečné víry? Také ne (všichni už byli vychováni v duchu osvícenství, které s křesťanskou vírou nepočítá). Je to kýč, jaký v politice i náboženství působí dodnes.

Jan Kozlík

Chcete sledovat a ovládat TV vysílání z pohodlí Vašeho gauče?

Kábllovka
online TV The future of IPTV
www.kablovka.com

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača!
www.kablovka.com

K článku o prezidentské amnestii

Ohledně poškozených, kterým se uskokození jejich nároků v souvislosti s abolicí vzdánilo, existovalo-li vůbec ještě, protože vymahatelnost práva v České republice je diplomaticky řečeno nízká a s odstupem času po spáchání deliktu se ještě snižuje, pak vláda tvrdí, že nastalou situaci chce nějak řešit, ale obávám se, že to jsou ze strany vlády pouze ta pověstná "těšínská jablíčka", jen pro uklidnění veřejnosti. V trestních řízeních, kterých se dotkla abolicí, adhézní řízení abolicí skončilo, poškození budou tedy muset žalovat civilněprávně, tvrdit a předkládat důkazy a i když připojí trestněprávní spis, bude to pro ně obtížnější. Řízení civilněprávní by ale mělo kontinuálně navazovat, aby nedošlo k promlčení nároku, neboť promlčecí doba neběží jen pokud je vedeno soudní řízení a skutečně hrozí, obecně řečeno, nenavází-li poškození občanskoprávním řízením, jejich nárok, po uplatnění námítky promlčení, bude promlčen.

S přátelským pozdravem

Jaroslav Cvachovec

Experience Edenvale Aerodrome
A beautiful place to fly and dine!

- < Fud Grill Restaurant
- < Hangar Rentals
- < Czech Manufactured Ultralight Aircraft for Sale
- < Self Serve Fuel Station
- < Runway Lights
- < Automatic Weather Observation Station (AWOS)
- < Flying School on Site

EDENVALE Aerodrome
5195 Hwy 26 East Stayner, ON L0M 1S0 Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com info@edenflight.com www.fudgrill.com

Sparta už na Chelsea vyprodala lístky za nejnižší ceny

Fotbalová Sparta během úterka už vyprodala sady nejlevnějších vstupenek za 950 a 1500 korun na domácí zápas Evropské ligy s Chelsea, který se uskuteční 14. února. Zajistili si je držitelé permanentních vstupenek, kteří mohli lístky zakoupovat od pondělí. Sparta to uvedla na svém oficiálním facebookovém profilu.

K dispozici v zákaznickém centru letenského stadiónu zůstávají vstupenky za 2200 a 2950 korun. Platí, že až do soboty jsou určeny právě pro permanentkáře. Pokud vstupenky zbudou, v pondělí budou uvolněny do prodeje pro další fanoušky.

ČTK - sport.cz

Berdycha naštvla porážka s Djokovičem: Měl jsem šanci, ale nezahrál jsem, co umím

Až do úterý nejlepší český tenista Tomáš Berdych své soupeře na Australian Open nemilosrdně kosil. Neprohrál ani set, což mu dodávalo proti osmifinálovým maratónem znaveně světové jedničky Novaku Djokovičovi sebedůvěru. Jenže ani tentokrát čtvrtfinálové prokletí v Melbourne neprolomil a po porážce ve čtyřech setech byl ze svého výkonu rozmrzelý.

V první sadě jeho hra postrádala očekávanou agresivitu a v dlouhých výměnách od základní čáry na srbského tenistu neměl. „Hlavně ze začátku se mi vůbec nedařilo čistě trefovat míče, což znamenalo velký problém. Míče nebyly dostatečně rychlé a neměly potřebnou délku. Pro něj to pak bylo celkem jednoduché,” vrátil se český reprezentant k úvodu utkání na oficiálních stránkách turnaje.

Ve druhém dějství se ale už dokázal dostat ke své typické nátlakové hře. Sebral soupeři podání, vyhrál druhou sadu a zdálo se, že se z utkání vyvine ještě dlouhé drama. Jenže třetí i čtvrtý set už se odehrával jasně v režii světové jedničky. Berdych svoji šanci zkrátka nevyužil.

„Prostě nehrajeme jen na jeden set. Vyhrát jednu sadu nestačí. V tomhle momentu jsem měl šanci, jenže já jsem nedokázal předvést svoji nejlepší hru, a to bylo dnes rozhodující,” pokračoval šestý hráč světa. Jednotlivé sety: 1:6, 6:4, 1:6 a 4:6.

Sport.cz

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Premiéra z říše snů!

Na tohle galapředstavení fanoušci Dallasu dlouho nezapomenou! A Jaromír Jágr rovněž ne! Vždyť lepší premiéru v dresu Stars si čtyřicetiletý útočník ani nemohl vysnit. Proti Phoenixu byla česká „šedesát osmička“ u všech branek svého týmu, když pod výhru 4:3 se podepsala dvěma góly a stejným počtem asistencí. Jágr tak zastínil i výkon Radima Vrbaty, jenž v dresu Coyotes zaznamenal dvě trefy a asistenci.

Sport.cz

Česká hokejová extraliga

41. kolo: Sparta-Liberec 8:1, Zlín-Vítkovice 5:3, Chomutov-Pardubice 4:3, Plzeň-Slavia 2:4, Budějovice-Litvínov 3:1, Třinec-Karlovy Vary 3:2, Kladno-Brno 2:1.

42. kolo: Brno-Třinec 3:7, Litvínov-Slavia 7:1, Pardubice-Plzeň 4:3, Liberec-Budějovice 0:2, Vítkovice-Kladno 4:2, Sparta-Chomutov 5:4 sn, Karlovy Vary-Zlín 6:4.

Tabulka české extraligy

1. Plzeň	42	137:100	80
2. Třinec	41	158:119	75
3. Zlín	42	125:112	73
4. Slavia	40	107:93	68
5. Kladno	42	121:115	67
6. Sparta	41	135:118	66
7. Litvínov	42	131:122	66
8. Brno	40	123:119	62
9. Vítkovice	41	109:111	58
10. Budějovice	41	107:125	58
11. Pardubice	41	124:137	55
12. K. Vary	42	108:121	51
13. Liberec	41	98:143	44
14. Chomutov	42	100:148	44

Slovenská hokejová extraliga

39. kolo: Nitra-Žilina 5:2, Martin-Ban. Bystrica 1:3, Skalica-Trenčín 1:4, Košice-Piešťany 3:2 sn., Zvolen-Poprad 4:2.

40. kolo: Žilina-Poprad 0:3, Piešťany-Zvolen 4:5 sn., Trenčín-Košice 3:2 sn., Ban. Bystrica-Skalica 3:0, Nitra-Martin 7:3

Tabulka slovenské extraligy

1. Zvolen	42	165:106	95
2. Nitra	42	146:106	81
3. Košice	42	158:106	78
4. Piešťany	42	110:98	74
5. Skalica	42	151:148	63
6. Trenčín	42	121:125	62
7. Ban. Bystrica	42	115:135	62
8. Poprad	42	136:130	58
9. Žilina	42	113:146	44
10. Martin	42	96:157	37

KHL

Hokejisté pražského Lva prohráli 15. ledna v Kontinentální lize před vlastním publikem se Slovanem Bratislava 3:4. Svěřenci trenéra Václava Sýkory se tak ani ve třetím vzájemném duelu této sezóny nedočkali proti slovenskému týmu vítězství. Do vysočanské O2 areny zavítala výborná návštěva 15543 fanoušků, divácký rekord ovšem nepadl. Maximem soutěže tak stále zůstává soubor Lva s Dynamem Moskva, který loni v říjnu vidělo 16317 diváků. Další výsledky: 18. 1.: Omsk-Lev 4:0, Masijsk-Slovan 3:1; 20. 1.: Astana-Lev 5:1, Omsk-Slovan 2:3 sn, 22. 1.: Masijsk-Lev 4:2, Astana-Slovan 2:4.

Tabulka Bobrovovy divize KHL

1. Petrohrad	44	154:102	95
2. Dynamo	44	134:97	91
3. Slovan	45	107:108	71
4. Lev	45	110:118	60
5. Doněck	45	114:128	59
6. Čechov	44	106:129	46
7. Riga	45	98:134	45

AMAZING ICELAND

Land of the Midnight Sun

Hi Everyone!
We have always wanted to see Iceland and guess what? We're going and you are welcome to join us!
17. Aug - 24. Aug 2013 - 7 days/6 nights
Direct flight with Icelandair

Please call for more information, space limited.

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

UNIGLOBE

Enterprise Travel

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 968 5947

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

MEMBER OF: IATA, TICO, CTA, 1810380

ROYAL LEPAGE Signature Realty

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

